

INFOPEDIA

A Half Yearly Online Publication

Volume- I
Issue- I

Year
2022
(July - December)

Nabajyoti College, Kalgachia

P.O.- Kalgachia, Dist.: Barpeta (Assam)
PIN- 781319

Note from the Editorial Board

The published chapters of 'Infopedia' are believed to be of the author's own intellectual contribution. Alteration in very minimum scales have been provided in accordance to the publication requirements. However, if any author has submitted articles written by others or of multiple publications, the editorial board is not responsible for them. The board expects apologies from the readers for such unintentional errors.

INFOPEDIA

A Half Yearly Online Publication

Volume- I

Issue- I

Year- 2022

Nabajyoti College, Kalgachia

P.O.- Kalgachia, Dist.: Barpeta (Assam)

PIN- 781319

Editor

Merina Ahmed

About Infopedia

Infopedia is a bi-lingual, biannual online publication by Nabajyoti College, Kalgachia. It is the first online publication of Nabajyoti College, the first issue of volume-1 is going to be published in February, 2023. This issue will include events & activities of the college as well as articles to be contributed by the faculty and students of the college. However, the doors to enrich it with wider coverage to cater to the needs of time will always be open as the very idea of coming up with an online publication is to evolve from paper publication to provide better, easy accessibility electronically. The publication aims to be informative as well as a platform to showcase & share knowledge, ideas, thoughts, information, creativity for the students.

FROM THE PRINCIPAL'S DESK

This college (Nabajyoti) established in 1971 has passed its glorious fifty years imparting quality education to the people of the locality. Being a Principal of this college, I am highly impressed with the initiatives taken by the teaching staff for generating a portal for online journal the 'Infopedia' which inspires the writing tendency among the teacher and taught.

Education is a continuous process from the minute we are born until we die. The Infopedia will provide a platform for every learner to develop his/her learning skills in the different area of interest. Besides, the budding talent of the students/teachers will reflect their thoughts, ideas, feelings and expression in a creative way.

I have a strong belief, the Infopedia will bring about harmony and academic cohesion among the teacher & Taught. Publishing a virtual journal in a rural base college in deed is a tedious and herculean task. I have gone through the articles of the learners which exhibit their command on language and thought.

I believe, this journal will receive a wide acceptance in the readers' society.

With the best wishes.

Dr. Shahjahan Ali Ahmed
Principal, Nabajyoti College, Kalgachia

FROM THE EDITOR

The first issue of the online publication 'Infopedia' is an outcome of the innovative and progressive pursuit of Nabajyoti College to create an electronically accessible publication of the college aimed to preserve the events and activities as well as articles of different areas which will focus on discovering, developing and providing a platform for writing talents while embracing the advancement in medium of expression of thoughts brought in by technology. I am offering my admirable gratitude for achieving this goal for the whole hearted support, co-operation and contributions of the members of Editorial Board as well as the contributors of the contents which enabled us to come with the first issue, the 'Infopedia' to reach the maximum readers to evolve better ideas and contents in near future. Hope, this issue will promote excellence in writing skills and publications.

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Merina Ahmed', with the date '31/12/22' written below it.

Merina Ahmed
Librarian, Nabajyoti College, Kalgachia

INFOPEdia

A Half Yearly Online Publication

Volume- I
Issue- I
Year- 2022

Editorial Board

Dr. Shahjahan Ali Ahmed

Principal, NJC

Chairperson

Merina Ahmed

Librarian, NJC

Editor

Nayan Mani Devi

Asstt. Professor, Department of Assamese

Member

Panchalee Baishya

Asstt. Professor, Department of Economics

Member

Dr. Pradhyut Rajkumar

Asstt. Professor, Department of Physics

Member

Abu Sayad Rofi

Asstt. Professor, Department of English

Member

Editorial Board of 'Infopedia'

From Left

Nayan Mani Devi (Member), **Panchalee Baishya** (Member),
Merina Ahmed (Editor), **Dr. Shahjahan Ali Ahmed**, Principal (Chairperson),
Dr. Pradhyut Rajkumar (Member) and **Abu Sayad Rofi** (Member)

Contents...

PROSE

English Section

Role of Mother Tongue as Medium of Instruction	: Abdul Kuddus	1
Role of Teacher in Nation Building	: Mostafizur Rahman	4
Understanding the Implementation of New	: Dr. Dhruvajyoti Das	7
Tea: The Pride of Assam	: Dr. Kakali Hazarika	10
Biomimetics	: Dr. Pradhyut Rajkumar	11
What is History	: Nafisa Younis	13
Breaking the Stigma: Mental Health	: Chonglomlhing Keivom	15
Im-Mortal	: Pritam Dey Sarkar	17
You are your Biggest Project	: Puja Ghosh	18
Hajo-Epitome of Unity	: Chandasmita Dekka	20
The Silver Ring	: Kaberi Sonowal	21
Flood in Assam	: Amina Aktar	22

প্ৰবন্ধ প্ৰচ্ছদ

অসমীয়া শিতান

২য় বিশ্বযুদ্ধৰ এটি আজৰ ঘটনাঃ যুগপৎ সংঘটনা (Synchronicity)	: চৈয়দ কাইয়ুম কবীৰ আহমেদ	24
হিজাব-বোৰ্খা আৰু বিশ্বাসৰ ভাগ্য	: হানিফ এম. আহমেদ	26
গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ উপকাৰিতা	: নয়ন মণি দেৱী	28
হাদিৰাচকীঃ হায় দুৰ্ভাগীয়া মোৰ স্বদেশ	: ইমৰান হুছাইন	29
মিচিং জনগোষ্ঠীৰ পৰম্পৰাগত সাজপাৰ	: মেঘালী মৰাং	30
পৰিৱেশ প্ৰদূষণ আৰু ইয়াৰ নিয়ন্ত্ৰণ	: শ্বাহামাচ আকতাৰ	31
ক'ভিড-১৯ আৰু ভাৰতীয় অৰ্থনীতিত প্ৰভাৱ	: আব্বাছ আলী	32
ছাত্ৰ জীৱনৰ কৰ্তব্য	: আছাদুল ইছলাম	33
মানৱ সমাজলৈ বিজ্ঞানৰ অৱদান	: নাছিম উদ্দিন	34
সময়ৰ সদ্ ব্যৱহাৰ	: আজাদ আলী	35
ঘূৰণীয়া কৃষিৰ জীৱন চক্ৰ	: আব্দুৰ ৰহিম	36
ছাত্ৰৰ কৰ্তব্য	: আবু মুছা	37
বায়ু প্ৰদূষণ	: ছবিয়া খাতুন	38
পানী সংৰক্ষণ	: ৰহিমা খাতুন	39

EVENTS

***“Believe You Can
and you’re
Halfway There”***

Theodore Roosevelt

English Prose →

ROLE OF MOTHER TONGUE AS MEDIUM OF INSTRUCTION

Abdul Kuddus

Assistant Professor,
Department of Education

Introduction: An ever-increasing popularity of English as the international language results in opening of large numbers of academies in private sector in both rural and urban areas across the country to which the state of Assam is not an exception. The genesis of the tendency towards English language, however has a long history dated back to the pre – British reign in India when the East India Company was running its business in east Asian countries. The tendency of imitating English language and culture has increased enormously over the past few decades resulting in a tremendous growth of English mania among the educated section of Indian people. The technological advancement and globalization also offer more tendency to go forth with the foreign language background right from the earliest stage of schooling. As a consequence, the number of children learning in English language rather than their mother tongue is growing rapidly.

On the other hand, education in mother tongue is going through a critical age now a days as elites and even the poor people have lost their interest in the regional language schools which are run by the state governments. This is because of the fear that the public sector schools may no longer be fit for the global needs of multi cultural assimilation and higher education in foreign institutes with a job guaranty and so on. In view of the tremendous competitions for a so-called better education, the majority of guardians tend to rush to the English medium school.

Meaning and concept of mother tongue:

The linguists, define mother tongue as the language which is used and spoken by majority of people of the family or the region most of the time. It should not necessarily be learnt from the mother, nor it is to confine within the house hold of the children. The concept of mother tongue is considered as the cultural association of the language. The dominant language of a particular culture usually becomes the natural language of the children belonging to that culture group.

Mother tongue, however may be more than one where the parent tends to be bilingual. In this situation children grow bilingually competent and fluent in both the language. Here, both the languages are treated as mother languages.

Oxford dictionary, defines mother language in the following lines “The language which a person has grown up speaking from early childhood”

Importance of mother tongue:

A strong mother tongue foundation equips children with the skills they require to learn an additional language. The knowledge and understanding of grammar and the basic structure of the first language can easily be passed on to other languages. As we know that multilingualism has become a demand of the age in work places, and responding to the demand, children are driven to go forth with a clear perception of things in different contexts in their mother language and are comfortable in transferring them into other languages. It is equally a demand of the global market to produce labors and employees who have language skills in addition to specialization in particular fields.

Role of mother tongue as medium of instruction:

To quote Prof. Jim Cummins from the University of Toronto that researches show clearly that mother tongue has a very important role in children's overall development. Extensive research shows the fact that a child who only knows one language does not know it well enough. The users of more than one language become often more flexible in their thinking as they can process information in different languages.

a) **Mother tongue facilitates foreign language learning:** The stronger is the foundation of child's mother tongue, the more is the possibilities of learning other languages. Children having a solid foundation of their mother tongue develop better literacy skills also in other languages that they learn. Using mother tongue as medium of instruction helps develop not only the mother language but also promote child's abilities in the majority school languages. Providing instruction in mother tongue in school does not hurt child's academic development in any way, rather it is a strong predictor of their second language development. To reject mother tongue in the name of school language is to reject the child.

b) **Facilitates education for marginalized children:** The socially and economically disadvantage group of people are termed as marginalized. Globally, there are 50-75 million marginalized children out side school. They are afraid of schools as the language used in schools is not comfortable for them. If the language learning in schools is made student friendly by adopting the homely language as medium of instruction, the marginalized children will feel comfortable at school.

c) **Helps minimize the rate of school dropout:** Children whose primary language is not the language of instruction in school are more likely to drop out of school or fail in early grades. According to the observation of UNESCO children's first language is the optimal language for literacy and learning throughout primary school.

d) **Helps increase enrolment in primary school:** Children are more likely to enroll and succeed in school where mother tongue is used as the medium of instruction. UNESCO has encouraged mother tongue education in primary school right from the

start. Some educators argue that those countries where students' first language is the language of instruction are likely to achieve education for all.

e) Promotes parents participation in child's education: In primary schools with mother tongue as medium of instruction, parents are more likely to communicate with the teachers and participate in their children's learning.

f) Motivates girls and rural children: Girls and rural children with less exposure to a dominant language stay in school longer and repeat grades less often. They tend to develop better thinking skills compared to their monolingual peers.

g) Bridges gap between home and school: The mother tongue instruction is clearly linked to language-in-education policy because while language is the bridge between home and school and children find it comfortable to adapt to the linguistic demand of school program.

h) Improves learning outcomes. Studies in psycholinguistic transfer show a positive relation between bilinguals and cognitive performance resulting in strong abilities in both languages which lead to greater overall educational achievement.

Conclusion:

Researches done all in this regard suggest that engaging marginalized and dropout children in school through mother tongue based multilingual education is a successful model to ensure participation of the parents, teachers, students and community at large in education of their children. This is because most of the developed nations have their medium of education in their mother tongue. Mahatma Gandhi said mother tongue medium school is the noblest activity any one can and must do in India.

A mother tongue policy for primary education is often perceived as difficult when many languages are present. It is also difficult to unite groups without a common language in school. Ideally we should have a blend of a second language preferably English and mother tongue where parents and teachers can and should play their roles bridging the gaps between learning at home and school.

References:

1. <https://link.springer.com>
2. The foreign language curriculum and CLIL : Carmel Mary Coonam
3. Rajat Kundu, Mani Manik Prakashan

ROLE OF TEACHER IN NATION BUILDING

Mostafizur Rahman

Assistant Professor,
Department of Education

There was a time when it was assumed that a teacher born with the innate talents and not made. The scholarship and personality of the teacher were unquestionable and beyond doubt. With changing needs of the society this concept has changed considerably. Education at present is the fundamental need of life for every individual. Numerous qualitative as well as quantitative change has taken place in modern education.

Education in the past was the result of direct interaction between the teacher and the taught. The system was largely verbal and theoretical and the teaching aids and apparatus were quite unknown. Even the printed books and written materials were not available. At present, education being imparted by the teacher is indirect, and is being given through use of the teaching aids and apparatus. Although his role and responsibility have thereby not been minimized, yet they have become more critical and responsible than ever before.

Modern science and technology have thrown a new challenge to the teacher. At present there are improved technological instruments and apparatus that have provided a wider scope for serving the educative need of the people. Development of computer technology has opened up a new chapter of teaching and instruction. A modern teacher is supposed to know educational technology for effective use of it in his teaching.

From sociological point of view also his role and responsibility have assumed a new dimension. His duty is not confined to mere traditional training in three R's (Reading, writing and Arithmetic) to young children in school. As a leader he is supposed to bear social responsibility of the people in the community. He is the most trusted and reliable person in the community who can guide and direct the people above all racial, communal and political biases. Again the teacher is responsible for the development of social personality of a child. Socialization of individual nature of the child is the prime duty of the teacher as understood today. Books can only give information to child but a teacher can educate in the real sense with the help of teaching skill. Without teacher no education system can run smoothly. Importance of teacher in the field of education is indescribable. Friable comments that the educator should be called not a teacher but a gardener.

In the idealistic philosophy, it is believed that, the child receives second birth in the hands of the teacher, children become active members of the society by having help of their teacher.

Progress of a country depends on educational system and educational system

depends upon some qualified, devoted teacher. If the teachers are devoted to their profession, no constrain can disturb the educational system.

Nation is dependent upon the teacher because under the good guidance of a teacher, a nation can get worthy citizen. There is a saying, if you educate a boy, you educate one individual, if you educate a girl, you educate the whole family, if you educate a teacher, you educate the whole community.

It was believed that, teachers are born, not made. But at present there is a paradigm shift that to perform all the educational activities, the teacher has to train up him professionally to meet the need of education.

In Vedic period, it was stated that, "The teacher is the real maker of history." Thus it is found that from the inception of civilization teachers had played a tremendous role for mauling the society and now a days their responsibility has been increased manifold than before. Again there to cope with new challenges of twenty first century, The teachers have to deal with the following-

- Reshaping the generation.
- Education for the mass.
- Democratization of education.
- Explosion of knowledge.
- Vocationalization of education.
- Quality education (from privatization, liberalization).
- Globalization of education.
- Educational technology.
- Value oriented education.
- Teacher's as a guide.

Keeping in view of the present socio-cultural needs of the society school is described as a community development centre and the teacher as its key person. He is supposed to be the leader of the community, at the hour of their needs. The whole school plant and its establishment should not merely be used to teach the young children for three to four hours a day. If it is as such, it will mean a great wastage of our educational system. In regard to this role and responsibility of the teacher our attention may be drawn to the following points:

- ☐ For economic development of the community, teacher should emphasize on the local handicraft and other useful and productive activities in the school curriculum.
- ☐ Teacher may undertake the programme of adult education with a view to remove ignorance and illiteracy of the people.
- ☐ He should remove the old values and attitudes of the people and help in making effective adjustment with modern science and technology.
- ☐ He should remove the social superstition, conservatism and narrow mindedness of the people and establish communal harmony and understanding.
- ☐ Teacher may organize the programmes like child welfare, family, welfare and population education for community in school. Teacher may organize parent teacher association and mutually discuss their problems.
- ☐ Teacher should take the initiative of organizing and celebrating all the social ceremonies community feasts and festivals of the people.

□ He should make maximum involvements of the students in various social services and activities in helping the people during natural calamities.

□ He should make maximum involvement of the community through observances of the teachers day, parent day, children's day, school foundations day and so on.

□ He should try to remove bad habits of the community like smoking, gambling, drinking and educate them for effective use of their leisure time.

So far as human resources of the school plant are concerned, teacher undoubtedly exercises his influences. He is the planner, director and regulator of the whole school plant. Successful and co-ordinated functioning of the whole school plant largely depends on the teacher. People in society also recognize his role with great esteem. He is often described as the builder of a nation, maker of a man and the architect of child personality. In the new education policy of the Govt. of India, 1986 it has been said that no other profession can rise above the level of teachership. Teacher is the most neutral, reliable and acceptable person for all section of people in society. Hence teachers should try to retain their neutrality, trustworthiness and acceptability in their services.

Understanding the implementation of New National Education Policy, 2020 in Higher Education Sector in India: A Preliminary Critical investigation

Dr. Dhrubajyoti Das

Assistant Professor
Department of Political Science

Introduction: A well-defined and futuristic education policy is a must for every country because education is the key driver of economic and social progress. Taking into account their respective traditions and culture, different countries have adopted varied education systems. Recently, the Government of India took a giant leap forward by announcing its new education policy. The National Education Policy 2020 (NEP 2020), almost three decades after the last major revision was made to the policy in 1986. The NEP 2020 is the first education policy of the 21st century in India and replaces the thirty-four year old National Policy on Education of 1986. Built on the foundational pillars of Access, Equity, Quality, Afford ability and Accountability, this policy is aligned to the 2030 Agenda for Sustainable Development and aims to transform India into a vibrant knowledge society and global knowledge superpower by making both school and college education more holistic, flexible, multi disciplinary, suited to 21st century needs and global standards. In spite of its some impediments in implementation, the new education policy is a positive re-imagination of India's existing education regime. Successful execution of this policy calls for dramatic simplification of decision-making structures and re-prioritization of budgetary resources in months and years to come. The National Education Policy 2020 is a welcome and ambitious re-imagination of India's education system into a modern, progressive and equitable one. The National Education Policy 2020 (NEP 2020), which was approved by the Union Cabinet of India on 29 July, 2020 outlines the vision of India's new education system. The new policy replaces the previous National Policy on Education, 1986. The policy is a comprehensive framework for elementary education to higher education as well as vocational training in both rural and urban India. The New National Education Policy, 2020 aims to transform India sustainable into an equitable and vibrant knowledge society, by providing high quality education to all.

Foundations of New National Education Policy (NEP), 2020: The [National Education Policy, 2020 \(NEP 2020\)](#), launched on 29 July, 2020, outlines the vision of India's new education system. NEP, 2020 focuses on five foundations or pillars: [Affordability, Accessibility, Quality, Equity, and Accountability](#) – to ensure continual learning, Providing quality education and creating lifelong learning opportunities for all,

leading to full and productive employment and decent work as enlisted in United Nations Sustainable Development Goals 2030, forms the thrust of NEP, 2020. The new policy replaces the previous National Policy on Education, 1986 and forms a comprehensive framework to transform both elementary and higher education in India by 2040. The NEP, 2020 calls for key reforms in higher education that prepare the next generation to thrive and compete in the new digital age. Thus, there is much emphasis upon multi disciplinary, digital literacy, written communication, problem-solving, logical reasoning, and vocational exposure. The main tenets of the New National Education Policy, 2020 are: Flexibility, so that learners can choose their learning trajectories, Equal promotion of arts, sciences, physical education and other extra-curricular activities so that learners can pick whatever piques their interests, Multi-disciplinary approach (across the sciences, social sciences, arts, humanities and sports); emphasis on conceptual learning rather than rote learning; creativity and critical thinking, Cultivating life skills like cooperation, teamwork, empathy, resilience, Regular formative assessment for learning rather than the existing summative assessment.

Issues and Priorities of NEP, 2020: The National Education Policy, 2020 has brought numerous issues with positive and quality reforms in the higher education system in India. NEP 2020 aims to increase the Gross Enrolment Ratio in higher education space including vocational education from 26.3% (2018) to 50% by 2035. It aims at building the overall personality of students by strengthening infrastructure for open and distance learning, online education and increasing the use of technology in education. As opposed to the current teacher-centric model, in which teachers decide the subjects, curriculum, and evaluation, a student-centric model will be developed that will give students the right to decide the subjects they want to study.

The policy envisages broad based, multi-disciplinary, holistic Under Graduate education with flexible curricula, creative combinations of subjects, integration of vocational education and multiple entry and exit points with appropriate certification.

An Academic Bank of Credit is to be established for digitally storing academic credits earned from different HEIs so that these can be transferred and counted towards final degree earned. Multidisciplinary Education and Research Universities (MERUs), at par with IITs, IIMs, to be set up as models of best multidisciplinary education of global standards in the country.

Higher Education Commission of India (HECI) replacing UGC will be set up as a single overarching umbrella body for the entire higher education with four independent verticals - National Higher Education Regulatory Council (NHERC) for regulation, General Education Council (GEC) for standard setting, Higher Education Grants Council (HEGC) for funding, and National Accreditation Council (NAC) for accreditation. HECI will function through faceless intervention through technology, & will have powers to penalise HEIs not conforming to norms and standards. Public and private higher education institutions will be governed by the same set of norms for

regulation, accreditation and academic standards.

One of the key thrust areas of NEP 2020 is to encourage high R&D investments from government and private sectors with the aim to encourage innovation and innovative mindsets. Higher education institutions will be transformed into large, well resourced, vibrant multidisciplinary institutions providing high quality teaching, research, and community engagement. The National Research Foundation will be created as an apex body for fostering a strong research culture and building research capacity across higher education.

Challenges to NEP, 2020: The National Education Policy (NEP), 2020 in India is a positive step with good reforms in higher education, but there are some remarkable impediments of NEP 2020 to implementation in higher education in India. Though flexibility in the higher education model through the concept of multiple exits is an important step for reducing the number of dropouts, a question still arises on the value of such certifications and diplomas in the current competitive era of job seekers and the problem of increasing unemployment. Inter-disciplinary higher education demands for a cultural shift which has also faced challenges. Funding is also a major challenge because the need for greater public funding in higher education, which in reality does not sit well within the current scenario. For e-learning, Internet penetration, digital connectivity and digital infrastructure in remote rural higher educational institutions will continue to be a major challenge in the next decade. Achieving the goal of doubling Gross Enrolment Ratio (GER) by 2035 will require far higher and faster investment in ramping up the higher education infrastructure. Building new infrastructure would be a herculean task requiring massive investments and much longer time to implement.

Conclusion: In spite of the challenges to implementation, the NEP 2020 is a positive reformation in the higher education system in India. Thus, success of NEP 2020 and the pace of its implementation depend to a large extent on how successfully the Government and the higher educational institutions can tide over the practical challenges facing it.

References:

The National Education Policy (NEP) 2020, Ministry of Education, Government of India

Venkateshwarlu, B, "A critical study of NEP 2020: Issues, Approaches, Challenges, Opportunities and Criticism" in "International Journal of Multidisciplinary Educational Research", Vol.10, Issue. 2(5), February, 2021

Kumar, K, "Quality of Education at the Beginning of the 21st Century: Lessons from India" in "Indian Educational Review", November, 2020

Bhattacharya and Jindal, M, "National Education Policy 2020: Reform in Higher Education in India", in "Digital Learning Network", September 27, 2021

□□□

Tea, the Pride of Assam

Dr. Kakali Hazarika

Assistant Professor
Department of Economics

The history of the discovery of tea in India as well as in Assam is a journey towards flourishing economic growth and introducing tea industry and tea tourism. Assam is well known internationally for its tea since long back and Assam tea has a special position in the world tea market. The contributions of many British and Indian noblemen are behind this international identity. Assam, one of the most beautiful states in India is one of the richest bio-diversity zones in the world. And the Tea plantations are the center of attraction for the state. There may be not a single tea lover in this world that hasn't tried Assam tea knowing or unknowingly. Assam tea is important ingredient in many popular black tea blends. Sometimes it's labeled as Indian tea, sometimes only as black tea. Assam tea has a long history of more than two hundred years. When British decided to plant their own tea in India, they probably didn't have in mind that Assam will grow into enormous tea production state.

Every nation has its own specialty drink to suit its prevailing climate. The Turkish have coffee, the Americans their cola, the French their wine, the Scots their whisky, the Australian their beer and the English, Chinese and Indians their tea. Samuel Baidon was an active proponent of the idea that tea was an indigenous plant of India. According to him, tea plant was introduced in China and Japan from India. The establishment of India's tea industry is an outstanding story of adventure in thick jungles of Assam. A traveler to Assam had reported as early as in 1815 the growth of an indigenous tea bush from which the Singpho hill tribes used to make drink. There are some controversies related to the discovery of tea plant in India. Literatures have pointed out three names, closely associated with this issue. They are Major Robert Bruce, who first discovered the wild tea plant in Assam (Tezpur), Beesa Gaum a Singpho Chieftain, who introduced these tea plants to Robert Bruce and C.A. Bruce, brother of Robert Bruce who had done many efforts to cultivate tea in Assam. Due credit must also be given to Maniram Dewan, an Assamese nobleman who introduced Bruce to the Gaum and took initiatives to develop his own tea plantation. The merchants of East India Company were primarily responsible for the development of tea plantation and trading which together comprises Indian tea industry.

Survey about the initiation of tea in Assam stated that tea already existed in the country to the hill tribes (Singpho) at the North Eastern part. More over evidence was found that tea was prepared as a beverage by the Burmese method. The discovery of tea in Assam was one of the greatest discoveries in agriculture, which has succeeded complete success in commercial line.

Biomimetics

Dr. Pradhyut Rajkumar

Assistant Professor
Department of Physics

Biomimetics is an empirical idea that concerns with the transformation of biological ideas and analogues into technological assets [1]. The term ‘biomimetics’ was first coined by the polyhistor Otto Schmitt in the 1950s. In the subsequent years, he used the word biomimetic in the title of a paper [2]; the term gained its popularity with the following definition in 1974, “The study of the formation, structure, or function of biologically produced substances and materials (as enzymes or silk) and biological mechanisms and processes (as protein synthesis or photosynthesis) especially for the purpose of synthesizing similar products by artificial mechanisms which mimic natural ones” [3]. Biomimetics is thus a relatively new field of study, that has led to some significant and successful devices and concepts over the past few decades based on the technological aspects of biological processes [4–7]. The design of self-cleaning paint Lotusan is inspired from lotus leaves [8]. On the basis of experimental data acquired from plants with microscopically smooth surface and coarse waterrepellent plants, Barthlott and Neinhuis showed that the interdependency of surface roughness, reduced particle adhesion, and increased water repellency, plays a crucial role in enhancing the self-cleaning nature of various biological surfaces [8]. The inclusion of neuroethological characteristics into robotic models have also been achieved based on cricket sound localization; especially used by female cricket species to locate conspecific males in the vicinity by following the sound produced by the rapidly vibrating wings of the latter [9]. Drag reducing swimsuits based on scaly-textured shark skins and imitation of spider-web silk which can be five times tougher than steel, and stretch 30-40% without breaking are also among the common examples of biomimetic applications [10–13]. Krink and Vollrath examined the web-creation mechanism of a stereotypical spider by means of a computer model that develops artificial webs using a rule-based simulation and suggested a ‘virtual spider robot’ that fabricates virtual webs, which perfectly imitates the ocular characteristics of actual webs of the garden cross spider *Araneus diadematus* [14]. Anti-reflecting and antiglare films, generally used in flat panel displays, are influenced by antireflective moth eye. These films are developed by techniques such as electron beam lithography and various nanoimprinting processes. The constant change in refractive index between the air and matrices prevents reflection in the moth eye surfaces [15]. The structural and compositional understanding of bones and teeth is helpful in the development of orthopedic and dental implants. Mimicry of tooth enamel structure has been attempted using various physical methods as well as biochemical

processes [16]. The physical synthesis techniques involve controlling environmental factors like pH, temperature, pressure etc. The synthesis of biomimetic hydroxy apatite is constituted by mimicking physiological conditions resembling that of human blood plasma, as it is one of the major inorganic constituents of bones inside many living organisms including human beings [17]. The industrial and commercial applications of biomimetic nanomaterials, nanodevices and processes can be achieved by comprehending the role of hierarchical structure used by nature and development of cost-efficient and supple manufacturing techniques.

References:

- 1) J. F. Vincent, O. A. Bogatyreva, N. R. Bogatyrev, A. Bowyer, and A. K. Pahl, *J. R. Soc. Interface* 3, 471 (2006).
- 2) O. H. Schmitt, in *Third International Biophysics Congress* (1969), Vol. 1069, pp. 197.
- 3) Merriam-Webster. (n.d.). Biomimetics. In Merriam-Webster.com dictionary. Retrieved August 30, 2021, from <https://www.merriam-webster.com/dictionary/biomimetics>.
- 4) S. A. Velcro, Improvements in or relating to a method and a device for producing a velvet type fabric, Swiss Patent 721338, 1955.
- 5) J. E. Gordon, and G. Jeronimidis, *Phil. Trans. R. Soc. A* 294, 545 (1980).
- 6) K. Autumn, et al., in *Proceedings of the National Academy of Sciences* (2002), Vol. 99, pp. 12252.
- 7) A. R. Parker, and C. R. Lawrence, *Nature* 414, 33 (2001).
- 8) W. Barthlott, and C. Neinhuis, *Planta* 202, 1 (1997).
- 9) R. E. Reeve, and B. H. Webb, *Phil. Trans. R. Soc. A* 361, 2245 (2003).
- 10) B. Bhushan, *Phil. Trans. R. Soc. A* 367, 1445 (2009).
- 11) C. J. Jones, and S. Aizawa, *Adv. Microb. Physiol.* 32, 109 (1991).
- 12) A. C. Benniston, and A. Harriman, *Mater. Today* 11, 26 (2008).
- 13) K. Koch, B. Bhushan, and W. Barthlott, *Prog. Mater. Sci.* 54, 137 (2009).
- 14) T. Krink, and F. Vollrath, *J. Theor. Biol.* 185, 321 (1997).
- 15) A. Miyauchi, and M. Shimomura, *Industrial Biomimetics* (CRC Press, 2019).
- 16) M. Pandya, and T. G. Diekwisch, *Int.J.Oral Sci.* 11, 1 (2019).
- 17) X. Feng, *Curr. Chem. Biol.* 3, 189 (2009).

WHAT IS HISTORY?

Nafisa Younis
Assistant Professor
Department of History

What is the first thing that comes to our minds when we hear the word History? The answer may vary from person to person, but one thing that surely comes to mind is, it studies the past, a past that is dead and is never going to come back or be of any help. Well, that assumption would be totally wrong and biased. History is not dead. History is alive. History aims to study the continuity and change of past events. The most celebrated definition of History is offered by E.H Carr, "it is a continuous process of interaction between the historian and his facts, an unending dialogue between the present and the past. The function of the historian is neither to love the past nor to emancipate himself from the past, but to master and understand it as the key to the understanding of the present". Now the question is History useful? Why should we study History? Everything has a history, the schools we study, the clothes we wear, the places we visit, or as simple as the pen we use has a history. There is literally nothing on this Earth that has no history. Even the Earth has a history of its own. History is a study, or an outcome of a complex set of causes, ideas, and practices. In simple words, History helps us to understand the past, knowing the past well, helps us to understand the present better.

History helps us to examine and interpret human identities and the subsequent transformations of societies and civilizations had witnessed over time. Historians use different methods and analytical tools to reconstruct the multiplicity of past human experiences. For instance, how early humans evolved from a primitive to complex social set-up; how civilizations rose and fell; how people developed political institutions, how they have differed in their idea sand cultural practices; why and how their experiences and struggles have varied by time and place, even though living a shared world. History helps to understand past human events, their struggle or fight with the nature, their struggle in establishing a sedentary life, the patterns of migration of people from one place to another, their means of livelihood, their religion and culture, their science and technology, starting from earliest agricultural tools to the nuclear bombs of the present. History is a continuous process, it examines how the past has shaped and still continues to shape the local, national and world wide relationships between people and societies they live in. History helps us to take an objective approach. Objectivity in history means to understand and study the past in the light of historical truth without taking any sentimental approach or bring any personal bias, partiality and prejudices. Historians should write history the way it has occurred. C. Vann Woodward rightly points out "If they [history students] have learned enough from their critical reading of history, they should be able to detect farce better than those who are unlettered and ill-informed about

the past." Therefore, it can be surmised, studying history not only makes one a *reasonable person, as it by provides her/him with a scientific bent of mind. This helps us to study as well as appreciate diverse cultures, values, ideas, different practices and traditions that are not our own and yet identify them as momentous products of specific times and spaces. As a result, it helps us to harmonize the differences among ourselves, and 'makes us better informed citizens.'*

BREAKING THE STIGMA: MENTAL HEALTH

Chonglomlhing Keivom

Assistant Professor

Department of History

Mental health is our emotional, psychological, and social well-being, how we feel, interact with others, and even how we think and view the world, all of which have an effect on our daily lives. Since mental health is associated with our general well-being, it can also influence our physical health. How you handle experiences in your life, how you cope with every thing, manage your emotions, and take care of your mind is a sign of your mental health.

An estimated 38,000 suicides occur annually, or one every 15 minutes. To put that into perspective, it is twice the annual amount of people killed in traffic fatalities. Roughly, 90 percent of all suicides are related to mental health conditions, and global mental health is one of the areas of public health that is lagging. Dr. Brock Chisholm, the first Director-General of the World Health Organization (WHO), in 1954, had presciently declared that *“without mental health, there can be no true physical health”*. It does not just mean the absence of illness or infirmity; rather, it defines health as a condition of our entire body, including our mental and social well-being. As a result, mental health is essential to the notion of general health. So, why is it that, we are so hesitant to bring up this topic? Well, it's because mental illnesses are frequently stigmatized globally, and certain cultures lack the languages to adequately articulate them. Furthermore, it's a challenging topic to discuss.

Were you aware that depression increases your risk of developing a chronic illness like hypertension, cardiovascular disease, or diabetes? Depression is the most relevant mental health problem, which is followed by anxiety, schizophrenia, and bipolar disorder. Professionals in the field of mental health fight to eliminate the stigmas associated with mental illnesses to lessen the burden of neurological disorders and mental illnesses on society as a whole and to improve people's general well-being. However, psychological well-being goes beyond physical health. You can have mental obstacles in addition to physical ones, and if you are having trouble with either, seek out help.

The study of mental health is a complicated one, as this is exceptionally integral for our well-being and mental health and can be affected by a wide range of factors, including the community you live in, your access to care, whether you engage in sexual activities, your alcohol addiction, and many more. Numerous studies contend that society has become increasingly alienating and isolating, which has negatively affected people's emotions, perceptions, and behaviors. These can be attributed to a cause-and-effect relationship with the increase in youth suicidal ideation and behavior. Many youths

are also unable to handle the pressures of life; including academic and employment competition, societal expectations, peer pressure, and issues in their personal lives.

The inclusion of mental health in the Sustainable Development Goals advocates its importance, and the current situation gives the idea of mental disease a significant role in accomplishing global development goals. People with mental health disorders often experience human rights violations, discrimination, and stigma, notwithstanding advancements in some nations. This is exactly what global mental health professionals, NGOs, etc. work to address. Stigma and discrimination are negative consequences of ignorance and misinformation. Social stigmas may also be connected to traits such as gender, sexual orientation, race, religion, or culture. These can obstruct effective therapy and recovery, and gradually exacerbate a person's mental health issues.

Increased understanding and overcoming the stigma reduction through strategic communications and social mobilization are crucial steps toward strengthening the mental health program. However, misinformation, ignorance, and superstitions are hurdles in developing the right approach to seeking and extending mental help.

Hence, every person has to address this issue and extend help to any person in need of psychological counselling, rather than stigmatizing it.

Im-Mortal

Pritam Dey Sarkar
Assistant Professor
Department of Zoology

The night guard's whistle broke Rajiv's concentration as he was trying to discover the fountain of youth in a pile of papers. Rajiv is a molecular biologist. A dedicated scientist, he can be often found spending the night at the lab. From the past few years, has been trying to crack the code behind the immortality of planaria. This unique flatworm has limitless regenerative capacity. They live as long as they are not killed. Cut them into pieces and each piece grows in to a new individual. Rajiv was stuck at solving this mystery. He was restless, knowing he was close.

Rajiv gathered back his lost concentration and looked at the pile of data for the thousandth time. He was about to shift to a different page, but something caught his attention. His eyes grew wide and the pen fell off his hand. This was his eureka moment. He had discovered immortality. His legs were shaking. Gasping some air, Rajiv walked on to the terrace. He took out a cigarette and lit it. Smoking the cigarette, he looked at the silent campus from above and felt the cool night air on his face.

“What would an immortal world look like...” Rajiv thought.

He finished the smoke and went to sleep.

Rajiv dreamt that he has gifted the immortal drug to the world, humans have stopped dying naturally. Within a few years human population has skyrocketed. Food and shelter have become scarce. The swarm of immortal humans have left nothing of animals and plants to be exploited any more. The earth looks nothing better than an intrusion of cockroaches anymore. He saw he fell from a building and smashed flat on the ground, but stood back up alive.

Rajiv woke up with a scare. It was twilight.

He packed all the papers, locked them away in his almirah and typed an email, reporting his findings as inconclusive. Rajiv decided that humanity was not yet ready for this, or was it ever going to be. He realized that it is the beauty of nature for life to be born out of the earth, grow, prosper, live, laugh and one day dissolve back into the earth.

YOU ARE YOUR BIGGEST PROJECT

Puja Ghosh

Assistant Professor
Department of English

The best project that you will ever work on is 'you'. Self-work is the most important thing that you can do for yourself. Self-work refers to the process of our inner-introspection and reflection which helps us to better understand our thoughts, feelings and behaviour. It is the most important step to our road to personal growth and development. Everyone has something that they want to work on or be better at. When we work on ourselves, we become better equipped to handle challenges in our life. We master the art of managing our emotion, we deal with everyday stress and problems in a healthy way. It all starts within us. When we work on our best possible self, we become strong and confident and we are able to achieve everything that we set our minds to. Working on our selves puts us in the driver's seat of our life and hence we can navigate and take charge of our life accordingly.

Here are some of the best self-improvement tips which will help us to be a better version of ourselves and help us grow-

1. Read every day: The more books you read, the more wisdom you expose yourself to. When we read something every day, we feed our minds with more knowledge and we grow tremendously as a person. Two of my most favorite books are- *The Secret* by Rhonda Byrne and *Atomic Habits* by James Clear.

2. Waking up early and having a morning routine: The benefit of waking up early is not unknown to anyone of us. It helps us to improve our productivity and the quality of our life. Waking up early gives us some added amount of time needed for self improvement and growth. We can meditate, do some exercise, journal our thoughts and can read books, which gives us a kick start to our day. We find some quality time before beginning our day, soak into the morning tranquility, absorb the morning sunlight, which overall helps us in having a productive and fruitful day.

3. Overcoming our fears: It is said that growth happens outside our comfort zone, and our fear often prevents us to grow as a person. Recognize your fears- whether it is the fear of public speaking, the fear of uncertainty or any other fear, and take that fear as a compass pointing at areas that needs attention and improvement.

4. Acknowledging our flaws: No one is perfect and everyone has their own flaws. But the most important thing we can do about our flaws is to at first acknowledge them, and then

address them and see how we can work on them. Acknowledging one's flaws is not being critical with oneself, instead it is recognizing the areas which needs improvement and working on them.

5. Having a mentor: Having someone who can guide you in every aspect of your life is very important in our overall growth and development. A mentor is not anyone who would always be physically present with you, they are someone who inspires you to be a better version of yourself. These people reflect certain qualities which you want for yourself and these will motivate you to acquire those qualities for yourself and work on them.

HAJO- EPITOME OF UNITY

Chandasmita Deka

Assistant Professor

Department of Economics

Hajo, nearly about 24 k.m away from Guwahati is a place of unique historical significance. This place is the confluence of three major religions-Hindu, Muslim and Buddhists. Since time immemorial Hajo is known as the Epitome of Unity among different religions and cultures. With a number of archaic temples, mosque and captivating natural beauty this place is one of the most attractive tourist spots of Assam. Surrounded by enchanting hills with elevated trees Hajo offers a picturesque scenic beauty of mother nature. Every year, a large number of tourists come here to visit the historical temples and mosque which enlarges its opportunity to come out as one of the major tourist hubs of Assam.

Hayagriv Madhav temple of Hajo is believed to be one of the oldest temples of Assam which attracts a significant number of pilgrims every year not only of India but also of the entire world. Situated in Manikut Hills the temple bears the outstanding infrastructural style and sculptures of Hindu Deities are adorned outside the temple. The present temple structure was constructed by the King Raghudeva Narayana in 1583. The unique feature of this temple is it is made of stone. Some Buddhists also believe that Buddha attained Nirvana at this place. So not only Hindu pilgrim but also Buddhist pilgrim come here. Kedar temple situated at Madanachal hills, Kameswar temple, Ganesh temple and Kamaleswar temple fascinate a greater number of pilgrim as well as tourist every year. On the other hand the Poa Mecca the holy mosque of Muslims, every year welcomes more than thousands muslim devotees as it is believed that the Poa Mecca in Hajo confers one-fourth of the merits that one can gain from pilgrimage to Mecca.

The greatest strength of this place is integration among different religions which cultivates fraternity among the people of Hajo. Every year on 1st Magh the historic MANIKUT UTSAV is celebrated at this place with greater gaiety which is considered as the token of companionship among the people of different religion, caste and creed. The Manikut Utsav showcases Unity in Diversity where different cultures are represented by the local people of Hajo through a cultural rally.

Hajo is a place which never fails to fascinate the people with its mesmerizing natural charm, Ancient temples bearing historical significance and specially with the unification of different cultures and religions. This place has the greatest potential to be developed as one of the most amusable tourist destinations of Assam. But due to the lack of proper management, planning and infrastructure facilities this place still hasn't been able to reach that mark. With pertinent management mechanism this place can be made the most desirable tourist hub.

The Silver Ring

Kaberi Sonowal

Assistant Professor

Department of English

It's strange how we meet people and their memories lost swiftly with the passage of time. The day my father asked me to find a *Gamusa* for him, I found it in my mother's closet. There were many gold jewelleries but my gaze could catch only a ring made of silver. Indeed, at times silver glitters too.

The "Silver Ring" is precious to me. The "Silver Ring" was given to me by a man, whom I fondly call *khura* and we relate to him as he was our permanent rickshaw puller. He used to give free rides to me and my sister from our home to school and back in Sivasagar. We were new to the town and father hired him to carry us to school. My sister and I clearly remember each ride to school. In our journey from home to school and back, he used to tell us stories about his family and his Boro culture. Slowly and steadily, he started visiting our home and extended his helping hand whenever we needed. The '*panipuri*' we had near the Borpukhuri and cherished during the summer holidays, is still the best and I can't forget the windy cold evenings of the winter. He used to treat us with '*chana*' like we were his own children.

It was my "Tuloni biya" and I saw him pouring his heart and soul to the function and he gifted me the "Silver Ring". Looking back though, it might not have been the best gift that I have ever received, but today, when I look back, it was indeed very special and it still touches my heart. I understand, how much sacrifices he must have made to buy me that Silver Ring. It must have been hard with his income in a small town and that too, when he was looking after his family. The "Silver Ring" today becomes more important, as growing up, I realised how shallow the world and the people we meet are. The value of money over *values* is growing day-by-day. I can only shed tears of joy and at the same time, my heart fills with sadness. Its saddening as the time I am reminiscing is non-existent. With the passage of time, we had to shift from Sivasagar to Jorhat. We remained in contact initially, however, slowly the missed calls started to remain unanswered and over time, the calls started to fade away; we were growing up and building our web of friends and the past seemed irrelevant to the present and it remained there. But today, I long for that *chana* or the ride in his rickshaw. When I look at the ring, I reassure myself, I must have lost contact, but the bridge built by the "Silver Ring" between the past and present is so strong that I remember everything vividly and fondly. Memories so vivid that at times it feels unreal and unbelievable that the time we fondly remember has ended.

FLOOD IN ASSAM

Amina Aktar

Class: B. Sc. 3rd Semester

Introduction:- Flood has become almost a regular problem in Assam and some other parts of our Country. It causes various problems to the people.

Why Flood occurs:- Flood is caused by an excessive flow in rivers, during the rainy season. Heavy rains in the mountains and hills also cause the flood. The flood is such a regular feature but today hardly anyone takes a serious note of it. The state of Assam is frequently ravaged by the fury of mighty Brahmaputra and its tributaries causing extreme human misery and devastation of indescribable nature. The issue calls for a permanent solution to this problem, if the state wishes to move forward in all round development. Several factors are responsible for the recurrence of flood in Assam.

Its Effects:- The Damage caused by flood is beyond estimation. For the flood, standing crops are destroyed, cattle dies, properties are damaged or lost and houses collapse.

The Brahmaputra originates in Manasarovar in Tibet and rushes through the middle of the state from east to west. The 2900 km. long river and its numerous tributaries such as Subansiri, Manas, Gadadhar, Sonkosh, Dhansiri, Kopili, Krishnai etc. get flooded and overflow their banks flooding the vast plain of the state.

Advertisements:- Secondly, the existence of the long range of mountains on its northern and eastern borders compels the waters to flow down into the plains below causing the rivers to swell. Thirdly, the increased level of over beds due to constant deposition of silt has been also a major cause of flood in the state. The havoc caused by flood in Assam is beyond description. Hundred of villagers along the river Brahmaputra and its tributaries get submerged and cut off. Many people lose their houses. Thousands are rendered homeless. Properties and goods worth crore of rupees get destroyed. Standing crops are damaged. Cattle and valuable goods are washed away.

Embankments are forced to give in. Roads and communication links are interrupted. Vast areas of the state remain cut off for long. Flood causes wide erosion and cause the spread of communicable diseases such as cholera, typhoid, dysentery etc. The human misery and economic hardships that accompany flood is unfathomable. It ruins state already impoverished economy and finance nevertheless, flood has some benefits as soil washes away all the accumulated dirt and encourages the breeding of fishes.

Relief Measure: Some relief arrangement during flood few initiatives are made usually government and some social service organization. of food, clothes, fund for the shelter by the No doubt, the government, has taken several flood control measures to lesser the menace of flood in the state, Immediate flood relief measures include setting up of relief camps, free distribution of food, clothes and medicine, cash compensation for the lost property etc. Few flood control structures have been constructed on the banks of rivers in the effected areas. But it has not improved the over all situation. Moreover alarming situations arise when these embankments give way. Measures like palisading, forestation along river banks and dredging the riverbed have been undertaken with little success. construction of check dams all along the course of river, creation of more reservoirs and dams, establishment of river valley projects etc. May reduce the problem considerably in the long run. Perhaps the best solution is proposed central plan of interconnecting all the major rivers of India whereby the extra water of North and East are diverted to the south and west of India, where water is a precious commodity. Whether the above mentioned plan actualizes or not the problem needs much more serious attention than the present level of temporary patch work measures.

How To Flood Control: The only way in which floods is to be brought under controlled is by erection of dams or embankments in the Brahmaputra Valley and Barak Valley. The river valley projects are also some of the measures under taken on a nationwide scale to control the flood.

Conclusion : The natural climates can not be finished or removed totally but a controlled a little. So the government and the people themself should co-operate on this regard. As floods play with life and property, steps should be taken for the perverting of flood. construction of dams, embankments and canals may go a long way to check the occurrence floods. A permanent relief fund should be reused to lesson the suffering of the victims of flood.

বিশ্ব মানবৰ অসংখ্য গাঁৱ
এডালো গাঁৱ যি সাহিত্যিকৈ
কঁপাব পাৰিব তেঁৱেই প্রকৃত সাহিত্যিক।

-লক্ষ্মীনাথ বেজবৰুৱা

প্ৰবন্ধ
প্ৰচ্ছদ...

২য় বিশ্বযুদ্ধৰ এটি আজৰ ঘটনা : যুগপৎ সংঘটনা (Synchronicity)

চেয়দ কইয়ুম কবীৰ আহমেদ
সহযোগী অধ্যাপক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

মনোবিজ্ঞানী সকলে ব্যৱহাৰ কৰা এটি পদ হ'ল “যুগপৎ সংঘটনা” বা “(Synchronicity)”. কোনো এজন ব্যক্তি যদি প্ৰায় সমকালীন দুটা ভিন্ন ঘটনা উন্মোচিত হোৱাৰ অভিজ্ঞতাৰে অভিজ্ঞ হয় আৰু ইয়াৰ যোগেদি ব্যক্তি বা সমাজ লাভান্বিত হব পাৰে, তেনে পৰিঘটনাটোক যুগপৎ সংঘটনা বা ‘Synchronicity’ বোলা হয়। যুগপৎ সংঘটনাৰ অভিজ্ঞতা প্ৰত্যক্ষ কৰা এটা ঐতিহাসিক ঘটনাৰ লগত জড়িত হৈছিল দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ সময়ৰ ইংলেণ্ডৰ প্ৰধান মন্ত্ৰী উইনষ্টন চাৰ্চিল। উইনষ্টন চাৰ্চিল হয়তো ভাৰতীয় মানুহৰ বাবে কোনোদিনেই প্ৰিয় নাছিল। কঠোৰপন্থী, বৃটিছ সাম্ৰাজ্যবাদৰ উগ্ৰ সমৰ্থক, তীব্ৰ ভাৰত বিদ্বেষী এই প্ৰধান মন্ত্ৰী জনে মহাত্মাগান্ধীৰ প্ৰতি ও কটু মন্তব্য কৰিবলৈ কুণ্ঠা বোধ কৰা নাছিল। পিছে বহু অসামান্য গুণৰ অধিকাৰী হোৱা বাবেই এই ব্যক্তি জনক তেওঁৰ শত্ৰুৱেও শলাগে। দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধৰ সময়ছোৱাত জাৰ্মান, জাপান আৰু ইটালীৰ সন্মিলিত অক্ষশক্তিৰ আত্মসনৰ বিৰুদ্ধে বিশ্বৰ জনসাধাৰণক একত্ৰিত কৰাৰ বাবে তেওঁৰ প্ৰয়াস সৰ্বজনবিদিত। আনকি আদৰ্শগত ভাবে দুই মেৰুত অৱস্থান কৰা চিৰবৈৰী দেশ, আমেৰিকা আৰু ৰাছিয়াকো একেখন মঞ্চত উপবিষ্ট কৰাই ভৱিষ্যৎৰ পৃথিৱীখনক নাজী আত্মসনৰ পৰা মুক্ত কৰিবলৈ উইনষ্টন চাৰ্চিলে আহোপুৰুষাৰ্থ কৰিছিল।

১৯৩৯ চনত আৰম্ভ হোৱা দ্বিতীয় বিশ্বযুদ্ধত ইউৰোপৰ ইখনৰ পিছত সিখন দেশ অধিকাৰ কৰি কৰি হিটলাৰে এই দ্বীপৰাষ্ট্ৰ ইংলেণ্ডলৈও চকু দিলে। ১৯৪১ চনত ফ্ৰান্স দখল কৰাৰ পিছত ৰাতি ৰাতি জাৰ্মান বিমান বাহিনীয়ে বিশ পৰা ত্ৰিশ খন যুদ্ধ বিমানেৰে লণ্ডন চহৰলৈ বোমা নিক্ষেপ কৰি লণ্ডনৰ নাগৰিক সকলক সন্ত্ৰাসিত কৰিব ধৰিলে। এনেদৰে লণ্ডন চহৰখন ধ্বংসস্তপত পৰিণত হোৱাৰ উপক্ৰম হ'ল। হিটলাৰৰ যুদ্ধ বিমানবোৰে চিলনীৰ দৰে অতৰ্কিতে চোমাৰি উৰি আহি লণ্ডনৰ অট্টালিকাবোৰত বোমা নিক্ষেপ কৰি আতৰি যায়। বৃটিছ সৈন্যই তেওঁলোকৰ বিমান বিধংসী মেচিনগানেৰে দুই এখন বিমান ভূ-পতিত কৰিলে যদিও সেয়া আছিল নগন্য প্ৰতিৰোধ। সকলোৰে মনত ভয় আৰু উৎকণ্ঠা, কেনেকাকৈ যদি জাৰ্মান বিমান বাহিনীয়ে মানচেষ্টাৰ আক্ৰমণ কৰিবলৈ হয় তেতিয়া হ'লে সৰ্বনাশৰ একো বাকী নেথাকিব। কিয়নো মানচেষ্টাৰ হ'ল ইংলেণ্ডৰ বস্ত্ৰ উদ্যোগৰ ভিত্তি ভূমি। গতিকে মানচেষ্টাৰ যদি জাৰ্মান বিমান বাহিনীৰ আক্ৰমণৰ লক্ষ্য হয় তেনেহ'লে দেশে এক ভয়াবহ অৰ্থ সংকটৰ মুখামুখি হ'ব লাগিব।

বৃটিছ পাৰ্লামেণ্টৰ দুয়োখন সদনৰ সাংসদ সকলে প্ৰধান মন্ত্ৰী উইনষ্টন চাৰ্চিলক হেঁচা প্ৰয়োগ কৰিব ধৰিলে। তেওঁ যাতে হিটলাৰৰ লগত এখন বুজাবুজিৰ চুক্তি কৰি এই আক্ৰমণ বন্ধ কৰাই মাতৃভূমিক ৰক্ষা কৰে। কিন্তু চাৰ্চিল আছিল অন্য ধাতুৰে গঢ়া। কোনো কাৰণতে তেওঁ হিটলাৰৰ লগত এনে অপমান জনক বুজাবুজিৰ চুক্তি কৰিব নোৱাৰে। এনে বুজাবুজিৰ চুক্তি, জাৰ্মান সকলৰ ওচৰত ইংৰাজ জাতিৰ আত্ম সমৰ্পণৰ নামান্তৰ মাথো। এনে সংকটৰ পৰিস্থিতিত নিজৰ সিদ্ধান্তত অটল উইনষ্টন চাৰ্চিলে লণ্ডনৰ ৰাজপথত পথ সভা পাতি নাগৰিক সকলৰ সমুখত প্ৰেৰণামূলক তেজোদীপ্ত ভাষনেৰে ঘোষণা কৰিলে- “আমি শত্ৰুৰ বিৰুদ্ধে জলযুদ্ধত অৱতীৰ্ণ হম, বিমান যুদ্ধ, স্থলযুদ্ধত অৱতীৰ্ণ হম, কেতিয়াও আমি জাৰ্মানীৰ ওচৰত আত্মসমৰ্পন নকৰো।”

দুয়োখন সদনৰ সাংসদ সকলক এনে বক্তৃতাই কোনো উদ্দীপনাৰ সৃষ্টি কৰিব নোৱাৰিলে। সদস্য সকলে চাৰ্চিলৰ ওচৰত পুনৰ হেঁচা প্ৰয়োগ কৰিব ধৰিলে। তেওঁলোকে যুক্তি দিলে যে, জনসাধাৰণৰ সন্মুখত তেজোদীপ্ত ভাষন দিলেই সমস্যাৰ সমাধান নহ'ব। হিটলাৰৰ লগত আলোচনাত মিলিত হওঁক। উইনষ্টন চাৰ্চিলে নিজৰ স্থিতিত অটল অবিচল। তেওঁ সাংসদ সকলৰ প্ৰতি অতিশান্ত সমাহিত ভাবেৰে নিজৰ মনৰ কথা কৈ এই বুলি বুজনি দিলে যে তেওঁৰ অন্তৰ আত্মাই কৈছে, অলপদিনৰ ভিতৰতে যুদ্ধৰ পৰিস্থিতিৰ এক বিশেষ পৰিৱৰ্ত্তন আহিবই। ইয়াৰ বাবে অৱশ্যে নিৰপেক্ষ আমেৰিকাই এই যুদ্ধত অংশগ্ৰহণ কৰাটো অতি জৰুৰী। সাংসদ সকল এইবাৰ জাঙৰ খাই উঠিল। সাংসদ সকলে তীব্ৰশ্লেষ পূৰ্ণ ভাষাৰে চাৰ্চিললৈ বাক্যবান এৰিলে কি যুক্তিৰে দেশৰ প্ৰধান মন্ত্ৰীজনে এনে প্ৰকল্পিত কথা চিন্তা কৰিব পাৰে? “এয়াযে গছত কঁঠাল ওঠত তেলৰ ...” নামান্তৰ। কিন্তু স্থিতপ্ৰজ্ঞ চাৰ্চিলে প্ৰৱল প্ৰত্যয়েৰে সাংসদ সকলক প্ৰত্যুত্তৰ দিলে- হয়, “এয়া কোনো অলীক কল্পনা নহয়। কাৰণ মই ইতিহাস পঢ়িছো এনে ঘটনাৰ উদাহৰণ ইতিহাসত বহুত আছে। ইতিহাসৰেণে এক পুনৰাবৃত্তি হ'বলৈ গৈ আছে। আপোনালোকে কেৱল ধৈৰ্য্য ধৰক, মনোবল

নেহেৰুৱাব।

সচাকৈয়ে অঘটন ঘটনৰ পটিয়সী ইতিহাসৰ যেন আৰু এবাৰ পুনৰাবৃত্তি হ'ল। যিদিনা চাৰ্চিলে সাংসদ সকলৰ লগত এনেদৰে যুক্তিতৰ্কত লিপ্ত হৈছিল তাৰ ঠিক সাত দিন পিছতে অৰ্থাৎ ১৯৪১ চনৰ ৭ ডিচেম্বৰত জাপানী সকলে অবিবেচকৰ দৰে একপক্ষীয় ভাবে প্রশান্ত মহা সাগৰত থকা আমেৰিকাৰ বৃহৎ নৌঘাটি “পাৰ্লহাৰবাৰ”ত বোমাবৰ্ষন কৰি নৌঘাটিটো সম্পূৰ্ণ ধ্বংস কৰে। সেই দিনা ৰাতিয়েই যুদ্ধৰ পট পৰিবৰ্তন ঘটিল। আমেৰিকাই অক্ষশক্তি জাৰ্মান, জাপান আৰু ইটালীৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ ঘোষণা কৰি ইংলেণ্ডৰ পক্ষ ললে। লগে-লগে, সেই সময়ৰ সামৰিক শক্তিয়ে প্ৰবল শক্তিশালী দেশ আমেৰিকাৰ বিৰুদ্ধে প্ৰতি আক্ৰমণ কৰিবলৈ হিটলাৰে আগৰ যুদ্ধ কৌশল পৰিবৰ্তন কৰিবলৈ বাধ্য হৈ পৰিল। নতুন যুদ্ধ পৰিকল্পনাৰ অংশ হিচাপে জাৰ্মান বিমান বাহিনীয়ে লণ্ডন চহৰত ৰাতি ৰাতি বোমাবৰ্ষণ কৰা সম্পূৰ্ণ বন্ধ কৰিলে। এনেদৰে পৃথিৱীৰ পূৰ্ব প্ৰান্তৰৰ প্রশান্ত মহাসাগৰৰ এটি ঘটনাই পশ্চিম প্ৰান্তৰৰ আটলাণ্টিকৰ এই দ্বীপৰাষ্ট্ৰখনৰ ৰাজধানী লণ্ডন চহৰখন জাৰ্মানৰ আক্ৰমণৰ পৰা ৰক্ষা পৰিল।

অৱশেষত চাৰ্চিলৰ কথাই ফলিয়ালে। সাংসদ সকলৰ মুখ বন্ধ হৈ গ'ল। প্ৰধান মন্ত্ৰী উইনষ্টন চাৰ্চিলৰ পূৰ্ব অনুমান, দূৰদৰ্শিতা মনৰ দৃঢ়তাক দেশখনৰ জনসাধাৰণে একে মুখে শলাগিলে। এয়া পিছে কাকতালীয় সংযোগ মুঠেই নাছিল। ই আছিল যুগপৎ সংঘটনাৰ এক বিৰল উদাহৰণ। বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ডৰ উন্মোচিত নোহোৱা এক অনামী নিয়মৰ মাজেৰে ই সম্ভৱ হৈছিল।

শান্ত সমাহিত ভাবে গভীৰ প্ৰত্যয় আৰু অমলিন প্ৰত্যাশাৰে চাৰ্চিলে দেশৰ সেই অন্ধকাৰময় সময় ছোৱাত, চাৰিওফালৰ তীব্ৰ সমালোচনা আৰু চাপৰ মাজতো স্থিতপ্ৰজ্ঞ হৈ অপেক্ষা কৰিছিল প্ৰায় সমাগত সেই কাংখিত দিনটোলৈ, যিদিনা কিবা এটা অঘটনৰ সুবাদতেই আমেৰিকাই বিশ্বযুদ্ধত অংশ গ্ৰহণ কৰিব আৰু পৰোক্ষ ভাবে তেওঁৰ মাতৃভূমি জাৰ্মানৰ আগ্ৰাসনৰ পৰা ৰক্ষা পৰিব। পৃথিৱীৰ ইতিহাসত এই ঘটনা এক বিৰল প্ৰপঞ্চ (Phenomenon) ৰূপে চিৰকাল জিলিকি থাকিব।

হিজাব-বোৰ্খা আৰু বিশ্বাসৰ ভাগ্য

হানিফ এম. আহমেদ

মুৰব্বী অধ্যাপক, ৰসায়ন বিজ্ঞান বিভাগ

গাঁওৰ ঘৰত আহি সম্পৰ্কীয় খুড়াৰ পুতেক এজনক লগ পালো। তেওঁ উচ্চতৰ মাধ্যমিক শ্ৰেণীৰ বিজ্ঞান শাখাৰ ছাত্ৰ। তাক সুধিলো পঢ়াশুনা কৰি কি হ'ব? তাৰ একেবাৰে সৰল উত্তৰ আশ্চৰ্য্যই যি বনায়। ভাগ্যত বা কি আছে! কথাষাৰ শুনি ভিতৰি ভিতৰি বৰ খং উঠিল, কিন্তু প্ৰকাশ নকৰিলো। প্ৰকাশ নকৰাৰ কাৰণ হ'ল, সেই ল'ৰা জনৰ কোনো দোষ নাই। তাক তেনেকৈ শিকোৱা হৈছে।

আচলতে আমাৰ পিছপৰা গ্ৰাম্য শ্ৰমজীৱি সমাজৰ প্ৰায় সকলো মানুহেই ভাগ্য বিশ্বাস কৰে। কাৰণ ভাগ্য বিশ্বাস কৰিবলৈ বৰ সহজ। ইয়াৰ বাবে কোনো গভীৰ চিন্তা-চৰ্চা বা যুক্তিৰ প্ৰয়োজন নহয়। ভাগ্য বিশ্বাসৰ সৰল অৰ্থ হ'ল পৃথিৱীত জন্ম গ্ৰহণ কৰা মানুহৰ কাৰ ভাগত কিমান ধন সম্পদ, সুখ-দুখ, ল'ৰা-ছোৱালী পৰিব সেই কথা আগতীয়াকৈ কোনোবা অদৃশ্য শক্তিয়ে সুনিৰ্দিষ্ট কৰি থয় বুলি বিশ্বাস কৰা।

এই যে ভাগ্যৰ লিখনৰ দুখ, এই দুখ আমাৰ সমাজত এক প্ৰচলিত প্ৰবচনত পৰিণত হৈছে। শস্য পথাৰত খেতি নষ্ট হ'লে ভাগ্যত নাই। নিউমোনিয়াত ল'ৰা মৰিলে - ভাগ্যত নাই। বেমাৰত খিৰতী গাইজনীৰ মৃত্যু হ'লে ভাগ্যত নাই। গোটেই বছৰ পঢ়াশুনা নকৰা উদঙ ল'ৰা পৰীক্ষাত ফেইল কৰিলে - ভাগ্যত নাই। ঘৰৰ গাখীৰ আৰু মালভোগ কল বিক্ৰী কৰি বিড়ি কিনি খায়-সৰ্বত্ৰ কৈ ফুৰে, গাখীৰ-মালভোগ কল আমাৰ ভাগ্যত নাই। য'ত দোষ নন্দ ঘোষ।

মানুহৰ জীৱনত কিবা অব্যাহত ঘটনা ঘটিলেই ভাগ্যত আছিল বুলি সান্তনা লাভৰ এক অচিলা হ'ল ভাগ্য। ঘটনা এটাৰ বিষয়ে সকলো ধৰণৰ বৰ্ণনা, ব্যাখ্যা, মন্তব্য আমি ঘটনাটো ঘটনাৰ পিছতহে দিও। সাধাৰণ ভাবে ঘটনাটো ঘটিল বুলি কোৱা আৰু ঘটনাটো ঘটিব লগা আছিল বাবে ঘটিল বুলি কোৱাৰ মাজত পাৰ্থক্য এটা আছে। এক মুহূৰ্ত পাছত কি ঘটিব কোনেও কব নোৱাৰে। সেই কাৰণেই ঘটনা এটা ঘটাব পিছত সেইটো হ'ব লগা আছিল বুলি কোৱা কথাষাৰ অশুদ্ধ, অযুক্তিকৰ আৰু বিসংগতিপূৰ্ণ।

আচলতে মানুহৰ জীৱনত কোনোবা অদৃশ্য শক্তিয়ে সুনিৰ্দিষ্ট কৰি থোৱা ভাগ্য নামৰ একো নাথাকে। সাধাৰণ ভাবে চিন্তা কৰিলেই বুজিব পাৰি যে কিছুমান মানুহ বংশানুক্ৰমিক ভাবে চহকী, সুখী, (আদানী, আম্বানী, টাটা, বিৰলা, বদৰুদ্দিন আজমল) আন কিছুমান মানুহ পুৰুষাণুক্ৰমিক ভাবে দৰিদ্ৰ দিন হাজিৰা কৰা শ্ৰমিকবোৰ, এক শ্ৰেণীৰ মানুহে যি সকলক তুচ্ছতাইছিল্য কৰি ভাল পায়। মানুহৰ জীৱনত কোনো ঘটনাই ঘটিব লগা আছিল বুলি নঘটে। ঘটনাবোৰ ঘটি-ঘটি জীৱন আগবাঢ়ে। আন কথাত জীয়াই থকা সময় খিনিত ঘটনায়ুক্ত হৈছে মানুহ জীয়াই থাকে। মানুহৰ জীৱনটো এখন লিখি থোৱা কিতাপ নহয়, যে তাত যি যি লিখা আছে সেইবোৰ হ'বই লাগিব, তেনে কোনো কথা নাই। প্ৰত্যেকজন মানুহে পৃথিৱীত জন্মিয়ে লাভ কৰা জীৱন নামৰ এখন উকা ডায়েৰীত এপৃষ্ঠা এপৃষ্ঠা কৈ নিজৰ ঘটনাময় জীৱনৰ দিন লিপি লিখি গৈ থাকে। জীৱন নামৰ ডায়েৰীখন লিখি শেষ হোৱাৰ পাছতহে - কব পৰা হয়, যে এনেকুৱা ঘটনাৰে, এনেকুৱা কৰ্মৰে এইটো জীৱন এনেকুৱা হ'ল বা এইটো জীৱনত সুখ দুখৰ ভাগ ইমান খিনি পালে। এই কথা সাঁচা যে জীয়াই থকা মানুহে জীৱনত সুখ দুখৰ ভাগ এটা পাবই। সেইটো কাৰোবাৰ বাবে যথেষ্ট, কাৰোবাৰ বাবে বেছি নতুবা কাৰোবাৰ বাবে কমো হ'ব পাৰে। সেইটো নিৰ্ভৰ কৰে তাৰ স্থান-কাল আৰু পৰিৱেশ পৰিস্থিতিৰ ওপৰত। সেই বুলি সেই ভাগটো কোনোবাই আগতে সুনিৰ্দিষ্ট কৰি ৰখা ভাগ্য নহয়। কিন্তু যিটো নহয়, তাকেই আমি বিশ্বাস কৰো আৰু যদি কোনোবাই বিশ্বাস নকৰে, তাৰ বিষয়ে কিমান যে কটু সমালোচনা কৰা হয়। এইটোয়ে আমাৰ সমাজত প্ৰচলিত প্ৰথা। এই বিশ্বাসৰ ভাগ্য আত্ম প্ৰতাৰণা - বাস্তব জীৱনৰ সত্য নহয়। মানুহ এজনে জীৱনত যি হয়, জীৱনৰ সফলতা, বিফলতা, সুখ-দুখৰ যি ভাগ মানুহজনে পায়। সেয়া মানুহজনৰ পৰিবেশ, পৰিস্থিতিৰ, ইচ্ছা শক্তি, চিন্তা শক্তি আৰু কৰ্ম শক্তিৰ ফল। ভাগ্যৰ লিখন নহয়। আকৌ কিছুদিনৰ পৰা লক্ষ্য কৰিছো আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত টুপি, পাঞ্জাবী আৰু হিজাব পৰিহিতা ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সংখ্যাটোও বাঢ়িছে। এই বৃদ্ধিৰ কাৰণ কি কথাটো জানিবৰ বাবে কিছু লোকৰ লগত আলোচনা কৰিলো, বেছি ভাগেই এই বিষয়ে আলোচনা কৰিবলৈ ইচ্ছুক নহয়। কিছুমানৰ মতে তগলীৰ জামাত আৰু মাদ্ৰাছাৰ প্ৰভাব হ'ল এই টুপি, কুৰ্তা, হিজাব। এতিয়া কথা হ'ল আমাৰ পিছপৰা সমাজৰ ছোৱালী সকল মাত্ৰ পঢ়াশুনা আৰম্ভ কৰিছেহে, স্বাধীন চিন্তা স্বনিৰ্ভৰশীলতা অৰ্জনৰ কথা বহুদূৰ, তেওঁলোকৰ দুৰাৱস্থাৰ শেষ নাই। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত মুছলমান মহিলাৰ দুৰাৱস্থাৰ চিত্ৰ ৰীতু মেনন আৰু জয়া হাচানৰ দ্বাৰা সম্পাদিত কিতাপ UNEQUAL CITIZENS ত দাঙি ধৰা

হৈছে। কলা আৰু বিজ্ঞান শাখাত দুই চাৰিজনী মহিলাই আগবাঢ়িলেও কাৰিকৰী বিষয়, গৱেষণামূলক বিষয় আৰু উচ্চ স্তৰত মুছলমান মহিলাৰ সংখ্যা অতি মুষ্টিমেয়। আমাৰ মহাবিদ্যালয়তো বহুত ছোৱালীয়ে অংক, ৰসায়ন বিজ্ঞান পদাৰ্থ বিজ্ঞান আৰু জীৱ বিজ্ঞানত অনাৰ্চ লৈ পঢ়া শুনা কৰে আৰু কৰি আছে। কিন্তু স্নাতক মহলাৰ চূড়ান্ত পৰীক্ষা ভাল ফলাফল প্ৰদৰ্শন কৰাৰ পাছতো বহুত ছোৱালীক বিশ্ব বিদ্যালয়ত পঢ়িবলৈ দিয়া নহয়। কাৰণ হিচাপে আৰ্থিক অনাটন, যাতায়ত ব্যৱস্থা সুচল নোহোৱা আদি নানানটা অজুহাত দেখুৱা হয় যদিও ছোৱালীৰ উচ্চ শিক্ষাৰ প্ৰতি অভিভাৱকৰ অনীহা আৰু পৰ্দা প্ৰথা হ'ল ইয়াৰ অন্যতম কাৰণ। এতিয়াও বহু ৰক্ষণশীল মুছলমান পৰিয়ালে নিজৰ ছোৱালীক বোৰ্খা বা হিজাব অবিহনে বাহিৰলৈ ওলাবলৈ নিদিয়ৈ। ইয়াৰ মাজতে অৱশ্যে কিছু শিক্ষিত মুছলমান মহিলা আছে যিসকলে স্বইচ্ছাই হিজাব পৰিধান কৰে। পিছে তেনে মহিলাৰ সংখ্যা একেবাৰে নগণ্য। আমাৰ সমাজত সৰহ সংখ্যক ছোৱালীৰ বাবে পৰিধান কৰিব লগা সাজপাৰ কেনে হ'ব সেইটো পৰিয়ালে ঠিক কৰি দিয়ে। পিতৃ প্ৰধান সমাজত ৰাষ্ট্ৰশক্তিৰ পাছতেই পৰিয়ালৰ পুৰুষ জনেই হ'ল এক মাত্ৰ ব্যক্তি যিজনে মহিলাসকলৰ ওপৰত কৰ্তৃত্ব প্ৰদৰ্শন কৰিব পাৰে। আৰু সেই কৰ্তৃত্বক ৰাষ্ট্ৰশক্তিয়ে স্বীকৃতি দিয়ে। গতিকে তেওঁলোকৰ মতাদৰ্শ আৰু ইচ্ছা অনুসৰি মহিলা সকলে পোছাক পৰিধান কৰিবলৈ বাধ্য হয়। বহু মুছলমান ছোৱালীয়ে নিজৰ শিক্ষা অব্যাহত ৰখাৰ বাবে এই নিয়মবোৰ মানি চলে। এটি স্বাধীন সৰল ভৱিষ্যতৰ সপোন দেখা ছোৱালীবোৰৰ বাবে হিজাব পৰিধান কৰাটো সামান্য আপোচৰ বিষয়। কিন্তু এই হিজাবৰ বাবে মুছলমান ছাত্ৰীবোৰক উচ্চ শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত কৰাৰ অৰ্থ হ'ল তেওঁলোকৰ সৰলীকৰণৰ পথ অৱৰোধ কৰা। মুছলমান সমাজত মহিলাক একাধৰীয়া কৰি সমাজৰ উন্নয়ন অসম্ভৱ। পৰ্দা বা হিজাবৰ অজুহাত দেখুৱাই মুছলমান ছাত্ৰীক শিক্ষাৰ পৰা বঞ্চিত কৰিলে তেওঁলোকে বাধ্য হৈ পৰম্পৰাগত শিক্ষাৰ পিনে ঢাপলি মেলে। আমি চৰ-চাপৰি আৰু ভিতৰুৱা অঞ্চলত নিৰক্ষৰ দৰিদ্ৰ লোক আৰু কণ-কণ ল'ৰা-ছোৱালীৰ মাজলৈ গৈ শিক্ষাৰ গুৰুত্বৰ বিষয়ে যেতিয়া আমি আলোচনা কৰোঁ, তেতিয়া হিজাবৰ বিষয়টো এৰাই চলো। তাৰ কাৰণ হ'ল এওঁলোক সমাজৰ এনে এক শ্ৰেণী, যাৰ বাবে এগৰাকী ছোৱালীয়ে শিক্ষা চলাই যাবলৈ হিজাব হ'ল অন্যতম চৰ্ত। সেই দৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়তো বহুত ছোৱালীয়ে হিজাব পৰিধান কৰি আছে, আমি বাধা নিদিও, বাধা দিলে কিজানি পঢ়াশুনা বন্ধ হয়। বল পূৰ্বক ভাবে ছোৱালীক মহিলাক পোছাক পৰিধান কৰিবলৈ বাধ্য কৰাৰ অৰ্থ হ'ল মহিলাৰ পছন্দ আৰু স্বাধীনতাত হস্তক্ষেপ কৰা। প্ৰকৃততে মহিলাক দেহ আবৃত পোছাক পৰিধান কৰিবলৈ বাধ্য কৰা বা পশ্চিমীয়া ধৰণে চুটি পোছাক পৰিধান কৰিবলৈ অনুমতি প্ৰদান কৰা কোনোটোৱেই মহিলাৰ স্বাধীনতাক নুবুজায়। ই মহিলা সকলক এটা অৱস্থাৰ পৰা আন এটা অৱস্থালৈ লৈ যায়। এই অৱস্থাৰ পৰা উদ্ধাৰ পাবলৈ মহিলা সকল সজাগ আৰু স্বনিৰ্ভৰশীল হ'ব লাগিব যাতে সমাজ ব্যৱস্থাত মহিলা সকলে তেওঁলোকৰ পছন্দ অপছন্দ আৰু স্বাধীনতা সম্পৰ্কত প্ৰশ্নৰ অৱতাৰণা কৰিব পাৰে। শেষত কওঁ যে আন সকলৰ দৰে মুছলমান ছোৱালীয়েও শিক্ষিত হৈ, স্বনিৰ্ভৰশীল হৈ নিজৰ জীৱনৰ সিদ্ধান্ত নিজে লওঁক। তাৰ ভিতৰতে তেওঁলোকে কি পিন্ধিব, কি খাব সেইবোৰক লৈ কোনেও মূৰ নঘামাওক। দ্বৈত প্ৰান্তীয়কৰণৰ ভুক্তভোগী মুছলমান ছোৱালীবোৰৰ জীৱন মুক্ত হওঁক আৰু ভৱিষ্যত উজ্জ্বল হওঁক।

গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ উপকাৰিতা

নয়ন মণি দেৱী

সহকাৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

জ্ঞান লাভৰ এক অন্যতম উপায় হৈছে গ্ৰন্থ অধ্যয়ন। গ্ৰন্থ অধ্যয়নে আমাক বিশেষ বিশেষ ক্ষেত্ৰত বিশেষ বিশেষ জ্ঞান দিয়ে। আমি আমাৰ জীৱনটো জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ কৰিব বিচাৰিলে গ্ৰন্থৰ সহায় লব লাগিবই। বিভিন্ন দিশৰ বিষয়ে আমি জানিব বিচাৰিলে সেই সেই বিষয়ত ৰচিত গ্ৰন্থসমূহে আমাক সহায় কৰে। গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ এক ডাঙৰ উপকাৰিতা হ'ল আমাক জ্ঞানেৰে পৰিপুষ্ট কৰি তোলা। বিভিন্ন বিষয়ৰ ভাষা, সাহিত্য, সংস্কৃতি, কলা, বিজ্ঞান, বানিজ্য, ইতিহাস, ৰাজনীতি, অৰ্থনীতি, ৰসায়ন, পদাৰ্থ বিজ্ঞান, উদ্ভিদ বিজ্ঞান, প্ৰাণী বিজ্ঞান, গণিত বিষয় আদি বিভিন্ন জ্ঞানেৰে আমি আমাক সমৃদ্ধ কৰি তুলিব পাৰো। এই সকলোবোৰ আমি গ্ৰন্থ অধ্যয়নৰ জৰিয়তে লাভ কৰিব পাৰো। এক কথা ক'ব গ'লে গ্ৰন্থৰ জৰিয়তে আমাক লগা অধিকাংশ জ্ঞান আমি পাব পাৰো। জ্ঞান লাভৰ উপৰিও এক সৃষ্টিশীল মনৰ অধিকাৰী হ'ব পাৰো। বিভিন্ন বিষয়ৰ গ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰি আমি নিজাকৈ গ্ৰন্থ ৰচনা কামত হাত দিব পাৰো। ঠিক তেনেদৰে ভ্ৰমণ সাহিত্য সমূহ আমি অধ্যয়ন কৰিলে যিকোনো এখন ঠাইৰ বিষয়ে বিশদভাৱে জ্ঞান লাভ কৰিব পাৰো। গ্ৰন্থ অধ্যয়নে আমাক সময়ৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰাত সহায় কৰে। গ্ৰন্থ অধ্যয়নে আমাক সংকীৰ্ণ মনৰ পৰা বিশাল মনৰ অধিকাৰী কৰাত সহায় কৰে। আমাক বেয়া ভাৱনা, বেয়া কৰ্মৰ পৰা আঁতৰত ৰখাতো গ্ৰন্থ অধ্যয়নে সহায় কৰে। যিকোনো এটা বক্তৃতা দিবৰ বাবে আমাক জ্ঞানৰ প্ৰয়োজন হয়। এই জ্ঞান আমি অধিকাংশই গ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰি পাওঁ। অৱশ্যে ব্যৱহাৰিক জ্ঞানেও আমাক সমৃদ্ধ কৰি তোলে যি কোনো এটা বক্তৃতা দিয়াৰ সময়ত। সকলো বিষয়ৰ ভাল ভাল গ্ৰন্থসমূহ আমি পঢ়াটো অতি প্ৰয়োজনীয়। কিয়নো একোখন ভাল গ্ৰন্থইহে আমাক উচিত শিক্ষা দিব পাৰে। মহৎ লোকৰ জীৱন পৰিক্ৰমাৰ এক বৰ্ণিতা আছে। জীৱনীসমূহৰ জৰিয়তেই তেখেতসকলৰ কৰ্মৰাজিৰ আমি উমান পাব পাৰো। এই কামেৰে আমিও আমাৰ নিজৰ জীৱন যুদ্ধত আগবাঢ়িব পাৰো। সেয়েহে আমি আমাৰ নিজৰ জীৱনটো সমৃদ্ধ কৰিবলৈ মহৎ লোকৰ জীৱনী সমূহ পঢ়াটো প্ৰয়োজনীয়। গ্ৰন্থ অধ্যয়নে এয়া সম্ভৱ কৰি তোলে। ঠিক তেনেকৈ ভাল লিখনি এটা লিখিবৰ বাবেও আমি পূৰ্বতে কিছু বহু বহু ভাল গ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰিব লাগিব। মুঠৰ ওপৰত গ্ৰন্থ অধ্যয়নে আমাক বিভিন্ন দিশতে সহায় কৰে। সেয়েহে আমি যিমান পাৰো ভাল ভাল গ্ৰন্থ অধ্যয়ন কৰা দৰকাৰ।

হাদিৰাচকীঃ হায় দুৰ্ভগীয়া মোৰ স্বদেশ !

ইমৰান হুছেইন

সহকাৰী অধ্যাপক, ইতিহাস বিভাগ

অসম, ভাৰতৰ উত্তৰ-পূবত অৱস্থিত সাংস্কৃতিক আৰু ভৌগোলিকভাৱে এখন পৃথক ৰাজ্য। ১৮২৬ চনৰ ইয়াণ্ডাবু সন্ধি অনুসৰি ইংৰাজসকলে অসম দখল কৰাৰ আগতে অসম এখন স্বতন্ত্ৰ ৰাষ্ট্ৰ হিচাপেই আছিল। আমাৰ অসমখন যে স্বাধীন আছিল আৰু অসমলৈ আহিবলৈ হ'লে 'পাৰপত্ৰ'ৰ প্ৰয়োজন হৈছিল, সেই কথা *The Calcutta Gazette* ৰ পৰা স্পষ্টভাৱে জানিব পাৰি। *The Calcutta Gazette* ৰ ১৭৯৫ চনৰ ১ জানুৱাৰীত প্ৰকাশ হৈছিল- "A Political Department Notice dated December 17, 1794, over the signature of J.H. Harington, Sub-Secretary, to the following effect. "That all persons desirous of sending escorts of Burkendazes or other armed men with Merchandise in to Assam are to apply for passports from the Commissioner of Cooch Behar specifying in their applications the number of escorts, the goods under their charge, the owner of them and the place to which it is intended to carry them. Without such passports, no armed man of any description will be allowed to pass into Assam from the Company's provinces under the pretence of escorting merchandise or otherwise." ১৮২২ চনৰ ২১ জুন তাৰিখে অসমৰ স্বৰ্গদেউ চন্দ্ৰকান্ত সিংহই স্বাধীন অসমৰ শেষ ৰণখনত নিজে অংশগ্ৰহণ কৰি তুমুল ৰণ দিয়াৰ পিছতো অসমৰ স্বাধীনতা ৰক্ষা কৰিব পৰা নাছিল। মান সৈন্যৰ হাতত অসমৰ স্বৰ্গদেউ পৰাজিত হোৱা সেই ঠাইডোখৰ আছিল হাদিৰাচকী। এই হাদিৰাচকীৰ ৰণৰ পিছতেই অসমৰ স্বাধীনতা লুপ্ত হৈছিল। বৰপেটা আৰু বঙাইগাঁও জিলাৰ সীমামূৰীয়া এক অঞ্চল হৈছে হাদিৰা। এই হাদিৰাতে আছিল আহোম সেনাৰ এক চকী (History of Hadira chowki)। হাদিৰাৰ দুই বাহু সদৃশ ফুলৰা আৰু চতলা পাহাৰক কেন্দ্ৰ কৰি গঢ়ি উঠিছিল আহোম সেনাৰ সামৰিক চকী। আহোমৰ এই চকীৰ বাবেই কালক্ৰমত হাদিৰা ঠাইখন হাদিৰাচকী হিচাপে পৰিচিত হৈ পৰিছিল। হাদিৰাচকী আছিল আহোম ৰাজ্যৰ পশ্চিমৰ শেষ সীমা।

আহোমৰ দিনত বংগদেশ আৰু অসমৰ মাজত যি ব্যৱসায় আৰু আমদানি-ৰপ্তানি হৈছিল, সেই সকলোবিলাক বৰপেটা জিলাৰ অন্তৰ্গত হাদিৰাচকীত নিৰ্দিষ্ট অসমীয়া কৰ্মচাৰীৰ দ্বাৰা পৰীক্ষিত হৈছিল। নিৰিখ মতে সেইবোৰ বস্ত্ৰৰ পৰা মাচুল আদায় কৰা হৈছিল। হাদিৰাচকী আছিল এখন স্বাধীন দেশৰ নঙলামুখ। ১৮২২ চনত আহোম আৰু মানৰ মাজৰ শেষ যুদ্ধ হৈছিল এই হাদিৰাচকীতে (Last war of Ahom kingdom)। মহাৰাজা ৰণজিৎ সিংহই পঠোৱা শিখ সৈনিকসকলেও অসমীয়া সেনাৰ সৈতে যুঁজিও মানক পৰাজিত কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা নাছিল। ফলশ্ৰুতিত মান সৈন্যৰ হাতত আহোম স্বৰ্গদেউ চন্দ্ৰকান্ত সিংহ পৰাজয়বৰণ কৰিবলগীয়া হৈছিল। এই হাদিৰাচকীতে ১৮২২ চনৰ ২১ জুনৰ পৰাই অসমৰ স্বাধীনতা লুপ্ত হৈ পৰিছিল। পৰৱৰ্তী সময়ত ১৮২৬ চনত বৃটিছে ইয়াণ্ডাবু সন্ধিৰে ইংৰাজ শাসকসকলে মান সকলক খেদি অসমক ভাৰতৰ লগত চামিল কৰি শাসন কৰিবলৈ লয়। প্ৰকৃতিৰ নৈসৰ্গিক পৰিৱেশৰ ব্ৰহ্মপুত্ৰ নৈৰ মাজত অৱস্থিত হাদিৰাচকীৰ ফুলৰা আৰু চতলা পাহাৰ দুখন। পৰ্যটন স্থলী হিচাপে গঢ়ি উঠাৰ যথেষ্ট থল থকাৰ পিছতো চৰকাৰে স্বৰ্গদেউ চন্দ্ৰকান্ত সিংহৰ স্মৃতি বিজড়িত হাদিৰাচকী বা ফুলৰা আৰু চতলা পাহাৰ দুখনক লৈ বৰ্তমানেও গুৰুত্ব প্ৰদান কৰা নাই। অসমৰ স্বাধীনতা আৰু আহোম ৰাজত্বৰ পতনৰ শেষ সাক্ষী হাদিৰাই আজি চকুলো টুকিছে। হাদিৰাচকীৰ বৰ্তমান কোনো চিন-মোকাম নাই। আনকি হাদিৰাচকীৰ পিনে দৃষ্টি নিক্ষেপ কৰিবলৈ অসমৰ কোনো জাতীয় সংগঠন, কোনো চৰকাৰে আজিলৈ একোকেই কৰা নাই! স্মৃতি বিজড়িত তথা ব্ৰহ্মপুত্ৰ, বেকী আৰু মানাহ তিনিখন নৈ একেলগে বৈ যোৱা নৈসৰ্গিক প্ৰাকৃতিক পৰিবেশেৰে ভৰপূৰ ফুলৰা-চতলা পাহাৰক লৈ চৰকাৰে পৰ্যটন ক্ষেত্ৰ গঢ়ি তুলিলে হাদিৰাৰ ইতিহাসে ন-ৰূপ পাব বুলি আশা কৰিব পাৰি।

মিচিং জনগোষ্ঠীৰ পৰম্পৰাগত সাজপাৰ

মেঘালী মৰাং

সহকাৰী অধ্যাপিকা, অসমীয়া বিভাগ

মিচিং জনগোষ্ঠী অসমৰ দ্বিতীয় সৰ্ববৃহৎ জনগোষ্ঠী। তেওঁলোকে অসমৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত বসতি কৰি আছে। সংস্কৃতিৰ দিশত মিচিং জনগোষ্ঠীৰ লোকসকল অতি চহকী। উৎসৱ পাৰ্বণ ৰ পৰা আদি কৰি খাদ্য, গীত, নৃত্য আৰু সাজপাৰৰ ক্ষেত্ৰত অতি জাকত জিলিকা। উক্ত আলোচনাত মিচিং জনগোষ্ঠীৰ পৰম্পৰাগত সাজপাৰৰ বিষয়ে আভাস দিয়াৰ চেষ্টা কৰা হৈছে।

মিচিং জনগোষ্ঠীৰ মহিলা সকল পাকৈত শিপিনী। মিচিং শিপিনী সকলে লাগতিয়াল সকলো কাপোৰ নিজে প্ৰস্তুত কৰি লয়। পুৰুষ মহিলা উভয়ৰ কাৰণে কাপোৰ তৈয়াৰ কৰে। সচৰাচৰ ঘৰত ব্যৱহাৰ কৰা কাপোৰো মিচিং তিৰোতা সকলে তাঁতশালত বৈ পিন্ধে। মিচিং নাৰীসকলে তেওঁলোকৰ মেখেলা চাদৰত নানা ৰঙৰ সমাহাৰ ঘটাই নিজৰ পচন্দৰ ফুলৰ চানেকি তোলে। সাধাৰণতে মিচিং ফুলৰ চানেকি বোৰ ত্ৰিভূজাকৃতিৰ হয়।

পুৰুষৰ সাজপাৰ (পুৰুষে পৰিধান কৰা সাজ)

মিচিং পুৰুষ সকলে পৰিধান কৰা বিভিন্ন সাজপাৰ আছে। যেনে - উগন (চুৰীয়া), গ'নৰ উগন (বৰ চুৰীয়া), গাদু গালুক (জিম কোট), গালুক বা মিবু গালুক, দুমৌৰ: (গামোচা)। মিচিঙৰ “দুমৌৰ” আৰু অসমীয়াৰ “গামোচা” প্ৰায় একেই। কাৰোবাক সন্মান-শ্ৰদ্ধা বা প্ৰীতি উপহাৰ হিচাপে দিবলৈ এই দুমৌৰ: ব্যৱহাৰ কৰা হয়। মৌৰপুং হৈছে মূৰত পাগুৰি হিচাপে পিন্ধা একধৰণৰ দীঘল গামোচাজাতীয় পোছাক।

মিচিং মহিলাৰ সাজপাৰ (মহিলাই পৰিধান কৰা সাজ)

পুৰুষৰ দৰে মিচিং জনগোষ্ঠীৰ মহিলা সকলোৰে বিভিন্ন পৰম্পৰাগত সাজপাৰ আছে। যেনে - এগে: (মেখেলা)। মিচিং মহিলাই পিন্ধা মেখেলাক সাধাৰণতে “এগে” বুলি কোৱা হয়। গাচৌং: গাচৌং হৈছে মিচিং মহিলাই চাদৰ বা শীতত শ্বল হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰা ৰি:বিৰ দৰেই এবিধ ডাঠ বস্ত্ৰ। গেৰ: : গেৰ: মিচিং মহিলাই মেখেলাৰ ওপৰত পৰিধান কৰা এবিধ মেঠনিজাতীয় আকৰ্ষণীয় বস্ত্ৰ। প:তোপ: প:তোপ মিচিং মহিলাই মূৰত পৰিধান কৰা গামোচাজাতীয় এবিধ বস্ত্ৰ। ৰিবি গাচেং: ৰঙা ৰঙৰ ঠেক চাদৰ সদৃশ। এনেদৰে মিচিং জনগোষ্ঠীৰ লোকসকলৰ বিভিন্ন পৰম্পৰাগত সাজপাৰ আছে আৰু এইবোৰ বৰ্তমান অধিক জনপ্ৰিয় হৈ পৰিছে আৰু বাণিজ্যিক দিশতো অধিক আগবাঢ়ি গৈছে।

পৰিৱেশ প্ৰদূষণ আৰু ইয়াৰ নিয়ন্ত্ৰণ

স্বাহানাচ আকতাৰ

জ্ঞাতক পঞ্চম যান্মাসিক (অসমীয়া গুৰু বিভাগ)

আৰম্ভণিঃ- মানুহে নিজৰ সুখ আৰু সমৃদ্ধিৰ উপযোগী কৈ পৰিৱেশ গঢ়ি তুলিবলৈ সদায় যত্নবান হৈ আহিছে। পৰিৱেশৰ এক অন্যতম উপাদান হ'ল প্ৰকৃতি। ভাৰতীয় আদৰ্শই প্ৰকৃতিৰ অনন্ত শক্তি আৰু বিচিত্ৰতাৰ কথা উপলব্ধি কৰিব পাৰিছিল আৰু সেয়েহে মানৱৰ প্ৰয়োজনত প্ৰকৃতিৰ ব্যৱহাৰ কৰিলেও তাৰ ভাৰসাম্য ৰক্ষা কৰাটো আৱশ্যকীয় বুলি ভাবিছিল। এনে আদৰ্শৰ বাবেই প্ৰাচীনকালৰ পৰা ভাৰতত প্ৰকৃতিৰ ৰক্ষণাবেক্ষন কৰাৰ বাবে চেষ্টা কৰা দেখা যায়।

পৰিৱেশ প্ৰদূষণৰ কাৰণঃ বৰ্তমান সময়ত মানুহে নিজৰ প্ৰয়োজনৰ বাবে বিভিন্ন উদ্যোগ গঢ়ি তুলিছে। জীৱ-জন্তু, হাবি-বন ধ্বংস কৰি মানুহে নিজৰ প্ৰয়োজনৰ বাবে উদ্যোগ, অট্টালিকা নিৰ্মাণ কৰিছে। নিজৰ সুখ-সমৃদ্ধিৰ বাবে হাজাৰ হাজাৰ গাড়ী-মটৰ, কল-কাৰখানা চলাইছে। প্লাষ্টিকৰ বস্তু য'ত ত'ত পেলোৱাৰ বাবে মাটি-পানী দূষিত হৈছে। গছ-গছনি কাটি পাহাৰবোৰ লঙঠা কৰা, বন আদি নষ্ট কৰি দিয়াৰ ফলত প্ৰাকৃতিক ভাৰসাম্য হেৰাই গৈছে। অতিৰিক্ত কোলাহল, ক্ৰমান্বয়ে বাঢ়ি অহা যান বাহন, কল-কাৰখানা আদিৰ শব্দই শব্দ প্ৰদূষণৰ সৃষ্টি কৰিছে।

প্ৰদূষণ নিয়ন্ত্ৰণঃ এনেবোৰ দিশৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি জৰুৰী ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰাৰ বাবে ১৯৬৮ চনত ৰাষ্ট্ৰসংঘৰ সাধাৰণ সভাই জীৱ-জগতৰ অমূল্য সম্পদ সংৰক্ষণ, প্ৰদূষণ সীমিত কৰা আদি উদ্দেশ্যৰে প্ৰস্তাৱ গ্ৰহণ কৰে আৰু সেই প্ৰস্তাৱৰ ওপৰত আলোচনা কৰি কাৰ্যসূচী ৰূপায়ন কৰে। ভাৰতবৰ্ষতে ১৯৭৪ চনত 'জলপ্ৰদূষণ প্ৰতিৰোধ আৰু নিয়ন্ত্ৰণ আইন', ১৯৮১ চনত 'বায়ু প্ৰদূষণ প্ৰতিৰোধ আৰু নিয়ন্ত্ৰণ', ১৯৮৫ চনত 'পৰিৱেশ সংৰক্ষণ আইন বলৱৎ হয়'।

সামৰণিঃ যেতিয়ালৈকে দেশৰ সাধাৰণ লোকসকল সচেতন নহয়, তেতিয়ালৈকে প্ৰদূষণৰ সমস্যাকো প্ৰতিৰোধ কৰিব পৰা নাযাব বুলি ক'ব পাৰি। কিন্তু পৰিৱেশ প্ৰদূষনক নিয়ন্ত্ৰণ কৰি সমাজ তথা জীৱকূলৰ কল্যাণ কৰা উচিত।

ক'ভিড-১৯ আৰু ভাৰতীয় অৰ্থনীতিত প্ৰভাৱ

আব্বাছ আলী

দ্বাদশ শ্ৰেণী (কলা শাখা)

আৰম্ভণিঃ সাম্প্ৰতিক সময়ত কৰ'ণা মহামাৰীয়ে বিশ্বব্যাপী আলোড়নৰ সৃষ্টি কৰিছে। গতিকে পৃথিৱীৰ মানুহে ত্ৰাসিত হৈ কৰ'ণাৰ বিৰুদ্ধে যুঁজ দি বহু মানুহ এই পৃথিৱীৰ পৰা চিৰদিনৰ বাবে গুচি গৈছে। ২০১৯ চনৰ ডিচেম্বৰ মাহত চীনৰ কিছুমান মানুহে অজ্ঞাত কাৰণত নিউমোনিয়া হোৱা বুলি বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাক জনায়। তেতিয়া বিশ্ব স্বাস্থ্য সংস্থাই জনায় যে এই কৰ'ণা ভাইৰাচ চীনৰ য়ুহান চহৰত আৰম্ভণি হৈ সমগ্ৰ বিশ্বতে বিয়পি পৰে। লাহে লাহে ই মহামাৰীৰ ৰূপ লয়।

ক'ভিড-১৯ মানে কিঃ কৰ'ণা ভাইৰাচ ৰোগ ২০১৯ চনত প্ৰথমতে চীন দেশৰ য়ুহান চহৰত আৰম্ভণি হৈ গোটেই বিশ্বজুৰি বিয়পি পৰে। ই এক প্ৰকাৰ সংক্ৰামক ৰোগ। ২০১৯ ৰ পৰা ২০২০ লৈ কৰ'ণা ভাইৰাচে বৈশ্বিক মহামাৰীৰ সৃষ্টি কৰে। প্ৰথম গৰাকী ৰোগী ২০১৯ চনৰ ১৭ নৱেম্বৰত ধৰা পৰে। কৰ'ণা ভাইৰাচ ২০১৯ চনত আবিৰ্ভাৱ হোৱাৰ বাবে ইয়াক ক'ভিড-১৯ বুলি কোৱা হয়।

ক'ভিড-১৯ৰ লক্ষণঃ ক'ভিড-১৯ৰ লক্ষণবোৰ হ'ল- জ্বৰ, কাহ, মূৰৰ কামোৰণি, গাৰ বিষ, ডিঙি চেৰ-চেৰোৱা, গোস্ক নোপোৱা ইত্যাদি।

ভাৰতীয় অৰ্থনীতিত ক'ভিড-১৯ ৰ প্ৰভাৱঃ ক'ভিড-১৯ৰ ভয়াৱহতাই বিশ্ব অৰ্থনীতিৰ লগতে ভাৰতৰ অৰ্থনীতিতো বিৰূপ প্ৰভাৱ পেলাইছে। আন দেশৰ তুলনাত ভাৰতৰ অৰ্থনৈতিক অৱস্থাৰ মেৰুদণ্ড ভাঙি পেলায়। ভাৰতবৰ্ষৰ কৃষি আৰু ঔদ্যোগিক ক্ষেত্ৰখনক বেয়াকৈ ক্ষতিগ্ৰস্ত কৰে। ভাৰতৰ দেশীয় উৎপাদন হ্ৰাস হৈ আহিব ধৰে। মহামাৰী ৰোধৰ বাবে ভাৰতত কেইবাবাৰো দীঘলীয়া সময়জোৰা লকডাউন দি মানুহবোৰক ঘৰতে আবদ্ধ ৰাখিবলৈ প্ৰশাসনৰ ফালৰ পৰা ব্যৱস্থা কৰা হয়। ফলস্বৰূপে এখন দেশৰ লগত অইন দেশৰ ভাৰতৰ আমদানি-ৰপ্তানিৰ বহু সমস্যাৰ সন্মুখীন হৈছিল। ফলস্বৰূপে বহুতো কৃষিজাত কেটা সামগ্ৰী নষ্ট হৈ অৰ্থনৈতিক সংকটৰ সৃষ্টি হৈছিল। লকডাউন হোৱাৰ লগে-লগে কৃষি, ঔদ্যোগিক, বাণিজ্যিক আদি সকলো দিশতে উৎপাদন হ্ৰাস হৈ অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থা স্থবিৰ হৈ পৰিছিল। কৃষকসকলে ঋণৰ সন্মুখীন হৈছিল। তেওঁলোকে উৎপাদিত বস্তু বিক্ৰী কৰিব নোৱাৰাৰ বাবে বহুতো লোকচান হৈছিল। ক'ভিড-১৯ৰ ফলত ভাৰতবৰ্ষৰ অৰ্থনীতি বহু ক্ষেত্ৰত পিছুয়াই গৈছে।

ক'ভিড-১৯ৰ বাবে লবলগীয়া সাৱধানতাঃ ক'ভিড-১৯ যিহেতু সংক্ৰামক ৰোগ, গতিকে ইয়াৰ বাবে সাৱধানতা নিতান্তই জৰুৰী। ক'ভিড-১৯ ৰোগীৰ পৰা দূৰত্ব বজাই ৰাখিব লাগে যাতে ৰোগীৰ সংস্পৰ্শলৈ নাহে। মাস্ক আমি সকলো মানুহে পিন্ধা উচিত। সঘনাই হাত পৰিষ্কাৰ কৰি ধুব লাগে আৰু বীজানুনাশক চেনিটাইজাৰ ঘাঁহি থাকিব লাগে। ক'ভিড-১৯ৰ পৰীক্ষা কৰি নিজৰ লগতে আন ব্যক্তিকো সচেতন কৰিব লাগে। ক'ভিড-১৯ৰ সময়ত সকলো ধৰণৰ উৎসৱ-পাৰ্বন পৰিহাৰ কৰা উচিত। বৰ্তমান সময়ত এই ৰোগ নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে চৰকাৰে বহুতো উন্নত মানৰ প্ৰতিষেধক আৱিষ্কাৰ কৰি বিনামূল্যে দেশৰ জনসাধাৰণক টিকাকৰণৰ ব্যৱস্থা কৰিছে। আমি সকলোৱে এই টিকা গ্ৰহণ কৰিব লাগে। এই ৰোগৰ বাবে দেশৰ জনসাধাৰণৰ মাজত সচেতনতাৰ সৃষ্টি কৰা উচিত।

সামৰণিঃ কৰ'ণা মহামাৰীয়ে একবিংশ শতিকাৰ মানৱ সমাজক প্ৰায় পঙ্গু কৰি পেলায়। বিশ্বৰ প্ৰায়বোৰ দেশেৰে আক্ৰান্ত আৰু মৃত্যুৰ হাৰ ভাৰতৰ তুলনাত বেছি। এই ৰোগ নিয়ন্ত্ৰণৰ বাবে চৰকাৰে, বিভাগীয় ডাক্তৰ, নাৰ্চ আৰু কৰ্মচাৰীয়ে লোৱা পদক্ষেপ সঁচাকৈয়ে প্ৰশংসনীয়। আমি সকলোৱে ব্যক্তিগতভাৱে হ'লেও ইয়াৰ প্ৰতিৰোধ ব্যৱস্থা হাতত ল'ব লাগিব। মুঠৰ ওপৰত ক'ভিড-১৯ৰ প্ৰভাৱত ভাৰতীয় অৰ্থনীতি ক্ষতিগ্ৰস্ত হৈছে।

ছাত্ৰ জীৱনৰ কৰ্তব্য

আছাদুল ইছলাম

স্নাতক পঞ্চম যান্মাসিক(অসমীয়া গুৰু বিভাগ)

আৰম্ভণিঃ ছাত্ৰ জীৱনেই হ'ল মানুহৰ ভৱিষ্যত জীৱনৰ আধাৰশিলা। বিদ্যালয়-মহাবিদ্যালয় বা অন্যান্য শিক্ষানুষ্ঠান সমূহত অধ্যয়ন কৰা সকলক ছাত্ৰ বুলি কোৱা হয়। বিদ্যা অৰ্জনকেই ছাত্ৰ জীৱনৰ প্ৰধান কৰ্তব্য বুলি কোৱা হয় যদিও বিদ্যা অৰ্জনৰ লগে-লগে ছাত্ৰ সকলে আন কিছুমান কৰ্তব্যও কৰি যাব লাগে। সাধাৰণতে ছাত্ৰাৱস্থাকেই মানৱ জীৱন গঢ়াৰ ভেটি বুলি গণ্য কৰা হয়। সেয়েহে এই সময়ছোৱাত ছাত্ৰসকলে ভালদৰে শিকি বুজি ভৱিষ্যতে এজন সৎ আৰু দক্ষ নাগৰিক হৈ নিজৰ লগতে দেশৰ উন্নতি সাধন কৰা উচিত। মানুহৰ ভৱিষ্যত জীৱনৰ সুখ, শান্তি, উন্নতি, অৱনতি আদি সকলো নিৰ্ভৰ কৰে ছাত্ৰ জীৱনৰ ওচৰত। সেয়ে জীৱন সাৰ্থক কৰি তুলিবলৈ হ'লে ছাত্ৰাৱস্থাতেই প্ৰয়োজনীয় শিক্ষা আহৰণ কৰা একান্ত প্ৰয়োজন।

ছাত্ৰৰ কৰ্তব্যঃ শিক্ষা আহৰণৰ সময়ত ছাত্ৰই কৰিবলগীয়া কামেই হ'ল ছাত্ৰৰ কৰ্তব্য। ছাত্ৰ জীৱনৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান কৰ্তব্য হ'ল অধ্যয়ন। বিদ্যা অৰ্জনেই ছাত্ৰৰ মুখ্য কৰ্তব্য। বিদ্যালয়-মহাবিদ্যালয়ৰ শিক্ষা অৰ্জন কৰাটো প্ৰত্যেক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ কৰ্তব্য। বিদ্যা শিক্ষাত সফলতা অৰ্জন কৰাৰ বাবেও ছাত্ৰসকলে আন কিছুমান কথা শিকাটো আৱশ্যকীয়। বৰ্তমানৰ ছাত্ৰসকলৰ মাজৰ পৰাই নিশ্চিত হ'ব ভৱিষ্যতৰ বিচক্ষণ ৰাজনীতিজ্ঞ, সুদক্ষ প্ৰশাসক, সুবিচাৰক, আদৰ্শ শিক্ষক আৰু নিষ্ঠাবান সমাজকৰ্মী। পঢ়া শুনাৰ বাহিৰেও ছাত্ৰৰ আন এটা মুখ্য কৰ্তব্য হ'ল চৰিত্ৰ গঠন। আমি ছাত্ৰসকলে যিমান পাৰো মানুহৰ সহায় কৰিব লাগে। সময়ৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰা ছাত্ৰৰ অন্য এক প্ৰধান কৰ্তব্য। কেতিয়াও অমূল্য সময় আবাবত নষ্ট কৰিব নালাগে। নিৰ্দিষ্ট সময়ৰ ভিতৰত নিজৰ কৰণীয় কাম কৰি শেষ কৰিব লাগে।

ছাত্ৰ জীৱনৰ অন্য এটা কাম হ'ল স্বাস্থ্য অটুট ৰখা। স্বাস্থ্য সুস্থ সবল হ'লেহে ভালদৰে অধ্যয়নত মনোনিৱেশ কৰিব পাৰি। ছাত্ৰই অধ্যয়নৰ বাহিৰেও খেলা-ধূলা, নিয়মিত ব্যায়াম, নিয়মিত খোৱা-বোৱা কৰা, স্বচ্ছতা বজাই ৰখা আদিৰ বিষয়ে গভীৰ জ্ঞান আহৰণ কৰিব লাগে।

যিহেতু আজিৰ ছাত্ৰই কাইলৈ দেশৰ নাগৰিক গতিকে ছাত্ৰই সৰুৰে পৰা সুনামিক হোৱাৰ যত্ন কৰিব লাগে। অসৎ সংগ ত্যাগ কৰি সৎ গুণৰ বিকাশ সাধন কৰিব লাগে। মহৎ লোকৰ জীৱনী পঢ়াটো অভ্যাসত পৰিণত কৰিব লাগে। এই সময়ছোৱাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে একাগ্ৰতা তথা মনৰ এক মুখী গতিৰে অধ্যয়নত ব্ৰতী হ'ব লাগে। কথিত আছে—

‘পঢ়াই পঢ়ে, ৰোৱে পাণ।

এই তিনিয়ে নিচিন্তে আন।।’

ছাত্ৰ জীৱনৰ অন্যতম প্ৰধান কৰ্তব্য হ'ল চৰিত্ৰ গঠন। চৰিত্ৰ হৈছে শিৰৰ ভূষণ। ভাল চৰিত্ৰ অবিহনে এজন মানুহ কেতিয়াও মহান হ'ব নোৱাৰে, সেই বাবে সু-চৰিত্ৰ গঠনৰ ওপৰত গুৰুত্ব দিব লাগে। এই সময়ছোৱাত পিতৃ-মাতৃ, শিক্ষক আদিকে ধৰি অগ্ৰজ সকলক শ্ৰদ্ধা আৰু অনুজসকলক মৰম চেনেহ কৰিবলৈ শিকিব লাগে। শিষ্টাচাৰ, ন্যায্য পৰায়ণতা, দয়া আদি গুণবোৰ আহৰণ কৰিব লাগে।

ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ অন্যতম প্ৰধান কাম হ'ল সমাজসেৱা, ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে সমাজৰ লোকৰ মাজৰ পৰা অন্ধ বিশ্বাস, কু-সংস্কাৰ আতঁৰ কৰাত গঠনমূলক ভূমিকা ল'ব পাৰে। তদুপৰি বেমাৰ আজাৰৰ সময়ত উপদেশেৰে সহায় কৰিব লাগে।

সামৰণিঃ সফলতাৰে ছাত্ৰ জীৱন আৰম্ভ কৰিব পাৰিলেহে মানুহৰ জীৱন সাৰ্থক হয় আৰু এই সফলতাৰে ছাত্ৰ জীৱন সমাপ্ত কৰা জনেই নিজৰ পৰিয়াল, সমাজ আৰু দেশৰ সেৱা কৰি জীৱনত প্ৰতিষ্ঠা লাভ কৰিব পাৰে। সেয়েহে অমূল্য মানৱ জীৱন সাৰ্থক কৰি তুলিবলৈ হ'লে “ছাত্ৰ নং অধ্যয়নং তপঃ” হোৱা উচিত। সৰ্বশেষত ছাত্ৰ সকলে সকলো কৰ্মতে সিদ্ধি বা সফলতা অৰ্জন কৰিবলৈ ছাত্ৰ জীৱনতে চেষ্টা কৰিব লাগে। তেওঁলোকে মনত ৰাখিব লাগে যে “জ্ঞানেই প্ৰকৃত শক্তি”। জ্ঞান আহৰণৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ উপায় হ'ল শিক্ষণ অৰ্জন বা অধ্যয়ন গতিকে ছাত্ৰ সকলে অধ্যয়নৰ মাধ্যমেৰে জ্ঞান অৰ্জন কৰি ভৱিষ্যৎ জীৱনত সাফল্য লাভ কৰা উচিত।

মানৱ সমাজলৈ বিজ্ঞানৰ অৱদান

নাছিম উদ্দিন

স্নাতক পঞ্চম যান্মাসিক (অসমীয়া গুৰু বিভাগ)

বৰ্তমান যুগটোক বহুতে বিভিন্ন ধৰণে নামাকৰণ কৰিছে। কোনোৱে বিজ্ঞানৰ যুগ, কোনোৱে যান্ত্ৰিক যুগ, আকৌ কোনোৱে প্লাষ্টিক যুগ আদি বুলিব বিচাৰিছে। প্ৰকৃততে যি নামকৰণেই নকৰক কিয় ইয়াৰ মূলতে হ'ল বিজ্ঞান। বিজ্ঞানে বৰ্তমান মানৱ জীৱন তথা সভ্যতাৰ সকলো ক্ষেত্ৰতে এনেধৰণেই প্ৰভাৱ বিস্তাৰ কৰিছে যে বিশ্বৰ কোনো মানুহেই, কোনো দেশেই, কোনো জাতিয়েই ইয়াক এটা মুহূৰ্তও এৰাই চলিব নোৱাৰে। গতিকে মানৱ সমাজ তথা মানৱ সভ্যতালৈ বিজ্ঞানৰ অৱদান অপৰিসীম আৰু অতি আশ্চৰ্য্যজনক।

বিজ্ঞানৰ অৱদান সমূহঃ মানুহৰ এটি সহজাত প্ৰবৃত্তি হ'ল মানুহ বৰ্তমান যি অৱস্থাত আছে তাক উন্নত অৱস্থাৰ চিন্তা কৰে; যি জানিছে তাকৈ অধিক জানিব বিচাৰে। এই প্ৰবৃত্তি আৰু অনুসন্ধিৎসু মনেই মানুহক লৈ গৈছে বিজ্ঞানৰ ফালে, নতুন আৱিষ্কাৰৰ ফালে। আগতে মানুহে ভাবিছিল পৃথিৱী চাৰিওফালে সূৰ্যটো ঘূৰে; কিন্তু গেলিলিয়ে যেতিয়া পৃথিৱী সূৰ্যৰ চাৰিওফালে ঘূৰে বুলি তথ্য আৱিষ্কাৰ কৰিলে তেওঁক ধৰ্মদ্ৰোহী বুলি কাৰাগাৰত বন্দী কৰি থলে। জৰ্জ ষ্টিফেনচনে ৰেলগাড়ী চলাই দেখুৱাতো সেয়া ভূত-প্ৰেতৰ কাৰ্য বুলি মানুহে বিদ্ৰূপ কৰিছিল কিন্তু তাৰ পিছত মানুহে তাক সত্য বুলি মানি লবলৈ বাধ্য হ'ল। বিজ্ঞানে এনে প্ৰাচীন ভাৱ-ধাৰা, ৰীতি-নীতি, আৱ-হাৱা কাৰ্য পদ্ধতিৰে আমূল পৰিবৰ্তন আনিবলৈ ধৰে। বিজ্ঞানৰ জৰিয়তে সকলো দিশতে নতুন নতুন আৱিষ্কাৰ হ'ল। বিজ্ঞানৰ আৱিষ্কাৰ সমূহে মানৱ জীৱনলৈ আশ্চৰ্য্যজনক ভাৱে কঢ়িয়াই অনিলে সুখ আৰু স্বাচ্ছন্দ্য।

শিক্ষাৰ বিভিন্ন সামগ্ৰী কাগজ, কলম, অন্যান্য যন্ত্ৰপাতি, আচ-বাব, কাৰিকৰি আৰু চিকিৎসাৰ সামান্যতমৰ পৰা আধুনিকতম যন্ত্ৰপাতি, সাজ-সৰঞ্জাম আদি, ৰোগ নিৰ্ণয় পদ্ধতি, ঔষধ পাতি আদি একমাত্ৰ বিজ্ঞানৰেই অৱদান। মিনিটে মিনিটে দেশ বিদেশৰ খা-খবৰ পোৱা ফোন, ডাক ব্যৱস্থা, ফেক্স, টুইটাৰ আদি বিজ্ঞানৰ অভূত পূৰ্ব আৱিষ্কাৰ। মুহূৰ্তৰ খবৰ মুহূৰ্ততে বাতৰি প্ৰচাৰ কৰিব পৰা, ছপা যন্ত্ৰ, কম্পিউটাৰ আদি অত্যাধুনিক যন্ত্ৰপাতি, দূৰদৰ্শন, ভিডিঅ', ডি.চি.আৰ আদিও মানুহলৈ বিজ্ঞানৰে উপহাৰ। বিজ্ঞানে আজি বিশ্ব ব্ৰহ্মাণ্ডকে সৰু কৰি পেলাইছে। আনকি উৰি গৈ গ্ৰহ নক্ষত্ৰৰ বুকুতে নামিব পৰা কৰি তুলিছে। সমাজৰ সকলো পৰ্যায়ৰ লোকৰ মনত এক আধুনিক আৰু উন্নত চিন্তা ধাৰাৰ মানসিকতা গঢ় লৈ উঠাত এক মাত্ৰ বিজ্ঞানেই সহায় কৰিছে। মুঠতে বিজ্ঞানৰ অৱদান অবিহনে মানৱ জীৱন অচল বুলি ক'ব পাৰি।

অপকাৰঃ বিজ্ঞানে মানৱ জীৱনলৈ সুখ আৰু স্বাচ্ছন্দ্য কঢ়িয়াই আনিছে যদিও অপপ্ৰয়োগৰ ফলত মানৱ সমাজৰ অপকাৰো কিছু পৰিমাণে নোহোৱা নহয়। উল্লেখযোগ্য ভাৱে বিজ্ঞানৰ দ্বাৰা আৱিষ্কৃত বিস্ফোৰক সামগ্ৰী আৰু মৰণাস্ত্ৰ সমূহৰ কাৰণে মানুহেই পৰিছে দানৱীয় প্ৰকৃতিৰ। এই সমূহ আৱিষ্কাৰ মানুহৰ মহৎ কাৰ্যত নিয়োজিত কৰিব পাৰিলে, এনে অপকাৰৰ পৰা মানৱ সমাজ ৰক্ষা পৰিব।

বৰ্তমান বিজ্ঞানমুখী চিন্তাধাৰাৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। বিজ্ঞান নাজানিলে আজিৰ যুগত চলিব নোৱাৰি। জীৱনক বিজ্ঞান মুখী কৰি তুলিব পাৰিলেহে বিজ্ঞানৰ অৱদান সমূহ উপলব্ধ কৰিব পৰা যায়।

সময়ৰ সদ্ব্যৱহাৰ

আছাদ আলী

দ্বাদশ শ্ৰেণী (কলা শাখা)

মোৰ মায়ে মাজে মাজে কোৱা শুনা পাওঁ, “নো বুজিলি বান্ধা বুজিবি কালি, মূৰ পিহিয়াই নিজকে দিবি গালি” আমি ভাই দুই জনে যদি কোনো কাম সময় মতে নকৰি পিছলৈ থৈ দিওঁ তেনেহ’লে মায়ে কথাষাৰ কয়। কাৰণ সময়ৰ কাম সময়ত নকৰিলে পিছত তাৰ নেতিবাচক ফলাফল হে পোৱা যায়। “সময় অমূল্য সম্পদ” এই কথাষাৰ আমি সকলোৱে শুনি আহিছো। কিন্তু আমি কোনোবাই কেতিয়াবা ভাবিছোনে সময় কিমান মূল্যবান? সময় আমি জুখিব পাৰোনে? নিশ্চয় সময়ৰ মূল্য আন কোনো বস্তুৰে জুখিব নোৱাৰিম। কিন্তু সময়ৰ মূল্যক আমি আমাৰ কৰ্মৰ দ্বাৰা জুখিব পাৰো আৰু তেতিয়াহে সম্ভৱ হৈ উঠিব যেতিয়া আমি সময়ক সদ্ব্যৱহাৰ কৰিম। সময়ৰ সদ্ব্যৱহাৰ মানে মই বুজো সঠিক সময়ত সঠিক কাম সম্পূৰ্ণ কৰা। সময়ৰ সদ্ব্যৱহাৰৰ লৈ বিভিন্ন জনে বিভিন্ন মত আগবঢ়াইছে। Time is Money এই কথাষাৰ বিখ্যাত বিজ্ঞানী, অৰ্থনীতি বিদ তথা লেখক বেঞ্জামিন ফ্ৰেংকলিনে ১৭৪৮ চনত “Advice to a young tradesman” নামৰ ৰচনাত লিখিছিল। তেখেতৰ এই কথা আজিও বিশ্বজুৰি ব্যাপি আছে আৰু বিশ্ব অৰ্থনীতিত আজিও ইয়াৰ প্ৰভাৱ আছে। সেয়েহে দেখা যায় এজন সফল ব্যক্তিয়ে সকলো সময়তে সময়ৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰে। আজি-কালি দেখা যায় বহুতেই টাইম মেনেজমেণ্টৰ কিতাপ পঢ়ে। বিশেষকৈ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ মাজত দেখাযায় টাইম মেনেজমেণ্ট কৰা কিন্তু তাৰ পিছতে দেখা যায় তেওঁলোকৰ সময়ৰ অভাৱ। টাইম মেনেজমেণ্ট কৰিবলৈ হলে প্ৰথমতে আমি নিজকে মেনেজমেণ্ট কৰিব লাগিব। যাক চেলফ মেনেজমেণ্ট বোলে। নিজকে মেনেজ কৰিবলৈ হলে আমি কিছুমান অভ্যাস কৰিব পাৰো। যেনে-

১. ৰাতি শুবলৈ যাওঁতে পিচদিনা কৰিবলগীয়া কামবোৰৰ এখন তালিকা বনাব লাগে।
২. ৰাতিপুৱা শুই উঠাৰ পিছত তালিকা অনুযায়ী কামবোৰ কৰিব লাগে।
৩. কোনবোৰ কামত কিমান সময় লাগে তাক লিখি ৰাখিব লাগে আৰু সপ্তাহৰ পিছত আমি এইবোৰ কামত কিমান সময় বচাব পাৰিছো মনত ৰাখিব লাগে।
৪. ৰাহি হোৱা সময় খিনি আমি যোগাত্মক দৃষ্টি ভংগীৰে আন এটা ভাল কাম কৰিব লাগে।

ঘূৰণীয়া কৃমিৰ জীৱন চক্ৰ (Life Cycle of Ascaris Lumbricoides)

আব্দুৰ ৰহিম

একাদশ শ্ৰেণী (বিজ্ঞান শাখা)

ঘূৰণীয়া কৃমি মানুহৰ অন্তত বাস কৰা এবিধ অন্তঃপৰজীৱী। এবিধ মাত্ৰ পোষক প্ৰাণী শৰীৰত জীৱন চক্ৰ সম্পূৰ্ণ কৰা ই এবিধ একোদ্ভৱী পৰজীৱী। ইয়াৰ বিকাশ পৰোক্ষ। জীৱন চক্ৰত মাত্ৰ এবিধ পলুৰ আৱিৰ্ভাৱ হয়। পুং আৰু স্ত্ৰী কৃমিৰ সংগমৰ ফলত শুক্ৰানুবোৰ স্ত্ৰী কৃমিৰ যোনিত প্ৰৱেশ কৰে। যোনিৰ পৰা শুক্ৰানুবোৰ জৰায়ুত প্ৰৱেশ কৰি তাত থকা কণীবোৰ নিষিক্ত কৰে। স্ত্ৰী কৃমিবোৰে নিষিক্ত কণীবোৰ মানুহৰ অন্তত এৰি দিয়ে। জীৱন কালত একোজনী মাইকীয়ে প্ৰায় ২,৭০,০০,০০০ টাকৈ কণী পাৰিব পাৰে। নিষিক্ত কণীবোৰ শৌচৰ লগত মানুহজনৰ দেহৰ পৰা ওলাই আহে। কণীবোৰৰ অকৃতি ডিম্বাকৃতিৰ। কণীটোৰ চাৰিওফালে তিনিখন আৱৰণ থাকে। বাহিৰৰ খন প্ৰ'টিনৰ আৰু ভিতৰৰ খন লিপিডৰ। লিপিড আৰু প্ৰ'টিন আৱৰণ দুখনৰ মাজত এটা চোকাৰা থাকে। কণীবোৰ বাহিৰৰ পৰিৱেশৰ কাৰক সমূহে নষ্ট কৰিব নোৱাৰে আৰু এইবোৰ কে'বা বছৰলৈ জীয়াই থাকিব পাৰে। দূষিত পানী নাইবা খাদ্যৰ লগত এই কণীবোৰ সুস্থ মানুহৰ পেতত সোমাই গৈ। বিদলন হৈ গেণ্টুলা স্তৰত প্ৰৱেশ কৰে। গেণ্টুলাটো বিকশিত হৈ ৰেবডিটিফৰ্ম পলুৰ সৃষ্টি কৰে।

ৰেবডিটিফৰ্ম পলু (Rhabditiform Larva) : ৰেবডিটিফৰ্ম পলুৰ আকৃতি চুঙা আকৃতিৰ। ইহঁতৰ খাদ্যনলী ডাল পোন আৰু খাদ্যনলীৰ সন্মুখৰ পিনে মুখ আৰু পশ্চাৎ দিশত পায়ু অৱস্থিত। ইহঁতৰ জননাংগ নেথাকে যদিও বাকীবোৰ চৰিত্ৰ পূৰ্ণাংগ কৃমিৰ দৰে।

সংক্ৰমণ (Infection) : ৰেবডিটিফৰ্ম পলুটো কণীৰ চোকাৰাৰ ভিতৰতে থাকে। দূষিত খাদ্যৰ জৰিয়তে ই মানুহৰ ক্ষুদ্ৰান্তত প্ৰৱেশ কৰে। ক্ষুদ্ৰান্তত কণীৰ চোকাৰাটো গলি ৰেবডিটিফৰ্ম পলু ওলাই আহে। সদ্যজাত পলুবোৰ ক্ষুদ্ৰান্তত পৰা শৰীৰৰ বিভিন্ন অংশলৈ গতি কৰে। পলুবোৰে ক্ষুদ্ৰান্তৰ বেৰ ফুট কৰি আত্মযোজকৰ ৰক্তবাহী নলিকাত প্ৰৱেশ কৰে। ইয়াৰ পিছত ই যকৃত নিবাহিকা সিৰাৰে যকৃতত সোমাই। যকৃতৰ পৰা পলুবোৰ হৃদপিণ্ডৰ জৰিয়তে হাঁওফাঁওত প্ৰৱেশ কৰে। হাঁওফাঁওৰ পৰা শ্বাসনলীয়েদি গৈ মুখগহুৰ পায়। মুখগহুৰৰ পৰা দ্বিতীয়বাৰৰ কাৰণে পোৱালিবোৰ খাদ্যনলীয়েদি অন্তত সোমায়। ইয়াত পোষক প্ৰাণীৰ অৰ্ধপাচিত খাদ্য আহৰণ কৰি পলুটো পূৰ্ণাংগ অৱস্থাপ্ৰাপ্ত হয়। ৰেবডিটিফৰ্ম পলুটোৱে চাৰিবাৰকৈ মোট সলায়। কণীৰ ভিতৰত থাকোতে প্ৰথমবাৰৰ বাবে মোট সলাই, হাঁওফাঁওৰ এলভিঅ'লিত (Alveoli) দুবাৰ মোট সলাই আৰু ক্ষুদ্ৰান্তত চতুৰ্থ বাৰ মোট সলাই ই পূৰ্ণাংগ হয় গৈ।

প্ৰতিৰোধ (Prevention) : তলত দিয়া পদ্ধতি সমূহৰ দ্বাৰা ঘূৰণীয়া কৃমিৰ সংক্ৰমণ ৰোধ কৰিব পাৰি-

- মুকলি ঠাইত শৌচ কৰিলে আক্ৰান্ত ব্যক্তিৰ শৌচৰ পৰা ওচৰৰ পানী আৰু মাটি দূষিত হয়। গতিকে স্বাস্থ্য বিধি সন্মত অনাময়ৰ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে।

- শাক-পাচলি আৰু ফল মূল পৰিষ্কাৰকৈ ধুই খাব লাগে।

- খোৱাৰ আগে-আগে হাত পৰিষ্কাৰকৈ ধুব লাগে।

- নখ সঘনাই কাটি পৰিষ্কাৰকৈ ৰাখিব লাগে।

চিকিৎসা (Treatment) : তলত উল্লেখ কৰা ঔষধ সমূহৰ দ্বাৰা এই ৰোগৰ চিকিৎসা কৰা হয়। সাধাৰণতে এলবেণ্ডাজ'ল (Albendazole), ইভাৰ মেক্টিন (Ivermectin) আৰু মেবেণ্ডাজ'ল (Mebendazole) ঔষধ সেৱন কৰিলে এই ৰোগ নিৰাময় হয়।

ছাত্ৰ কৰ্তব্য

আবু মুছা
একাদশ শ্ৰেণী (কলা শাখা)

আজিৰ ছাত্ৰই কাইলৈ দেশৰ নাগৰিক অৰ্থাৎ ছাত্ৰ সকলেই দেশৰ ভৱিষ্যত সম্ভাৱনাৰ প্ৰতীক। বিদ্যালয়ত অধ্যয়ন কৰি ভৱিষ্যতে দেশ তথা জাতিৰ উন্নতিত বৰঙণি যোগাব পৰাতেই ছাত্ৰৰ প্ৰকৃত সফলতা আৰু শিক্ষাৰো প্ৰকৃত উদ্দেশ্য নিহিত থাকে। এই সত্যক বাস্তৱত পূৰণ কৰিবলৈ ছাত্ৰসকলে কিছুমান কৰ্তব্য আৰু নীতি নিয়ম মানি চলা উচিত। ছাত্ৰৰ মুখ্য কৰ্তব্য হ'ল অধ্যয়ন অধ্যয়ন বুলিলে কেৱল পাঠ্যক্ৰমৰ অন্তৰ্গত পাঠখিনি পঢ়া আৰু মুখস্থ কৰাকে নুজায়। অধ্যয়নৰ পৰিধি বহু বহল। ছাত্ৰ জীৱনত সুশিক্ষা অৰ্জন কৰি শৰীৰ, মন, বুদ্ধি, প্ৰতিভাক, শিক্ষাৰ কৰ্মটি শিলত ঘাঁহি মাজি মনুষ্যত্বৰ পূৰ্ণ বিকাশ সাধণাত ব্ৰতি হৈ সুন্দৰ জীৱন গঢ়ি তোলাটোৱেই ছাত্ৰ সকলৰ মুখ্য উদ্দেশ্য। ছাত্ৰ অৱস্থাতে অধ্যয়নৰ অভ্যাস গঢ় দিয়া উচিত। দেশ, জাতি আৰু সমাজৰ মংগলৰ বাবে ছাত্ৰৰ সু-অধ্যয়নৰ প্ৰয়োজন। ছাত্ৰৰ আন এটা প্ৰধান কৰ্তব্য হ'ল স্বাস্থ্য, ব্যায়াম, নিয়মিত সময়ত খোৱা-বোৱা কৰা আদি। ছাত্ৰ অৱস্থাতে শৰীৰ সুস্থ ৰাখিবলৈ অধ্যয়নৰ লগে-লগে খেলা-ধূলা কৰা আৰু সমাজৰ সৈতে খাপ খাই চলাবলৈ সাধুতা, শিষ্টাচাৰ নিয়মানুৱৰ্তিতা, ন্যায়পৰায়ণতা আদি গুণ সমূহ আয়ত্ব কৰিবলৈ শিকিব লাগে। ছাত্ৰ সকল দেশৰ ভৱিষ্যৎ আশা-ভৰসাৰ থল।। তেওঁলোক আজিৰ ছাত্ৰ, কালি দেশৰ নাগৰিক। সেয়ে প্ৰত্যেক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ভৱিষ্যৎ জীৱনৰ উন্নতিৰ ওপৰতে আমাৰ দেশৰ তথা ৰাষ্ট্ৰৰ উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰে। ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ চৰিত্ৰৰ ওপৰতে ভৱিষ্যৎ সমাজৰ আশা আকাংক্ষা নিৰ্ভৰ কৰে। জীৱনৰ আন বস্তু এফালে চৰিত্ৰ অকলে। সংযম, সততা, ক্ষমা, উদাৰতা, বিনয় আদি চৰিত্ৰৰ অন্যতম উপাদান। এই গুণসমূহ ছাত্ৰ অৱস্থাতে আয়ত্ব কৰা প্ৰয়োজন। নহ'লে পিছৰ সময়ত আহৰণ কৰাত যথেষ্ট জটিল হৈ পৰে। গতিকে চৰিত্ৰহীন লোকে আৰ্জিত ধন, শিক্ষা আৰু প্ৰতিপত্তিৰ কোনো মূল্য নাই। পিতৃ-মাতৃ, শিক্ষাগুৰু আৰু সমাজৰ প্ৰতি কৰ্তব্য পিতৃ-মাতৃ, শিক্ষাগুৰু, বয়সীয়াল লোক আৰু সমাজৰ প্ৰতি ছাত্ৰৰ গভীৰ দায়িত্ব আছে। পিতৃ-মাতৃ আৰু শিক্ষাগুৰুৰ প্ৰতি ছাত্ৰৰ অপৰিসীম শ্ৰদ্ধা ভক্তি আৰু কৃতজ্ঞতা জীৱনজুৰি প্ৰবাহিত হৈ থাকিব লাগে। ছাত্ৰসকল সমাজৰ একোটা অংগ। ছাত্ৰই অধ্যয়নত ব্ৰতী থাকিও আজিৰ সময়ত বন্ধৰ দিনত সমাজত গণ্য ব্যক্তিৰ লগত হাত উজান দি সামাজিক উন্নয়ন কাৰ্যত সহায় কৰা উচিত। ইংৰাজীত এষাৰ কথা আছে (Knowledge is power) অৰ্থাৎ জ্ঞানেই শক্তি। এই কথা উপলব্ধি কৰি ছাত্ৰসকলে জীৱনত আগুৱাই যোৱা উচিত। অধ্যয়ন ছাত্ৰ জীৱনত প্ৰধান কৰ্তব্য আৰু জ্ঞান আহৰণৰ উৎকৃষ্ট উপায়। ছাত্ৰ সকলে হৈছে বংশৰ, জাতিৰ, দেশৰ ভৱিষ্যত আশাৰ প্ৰদীপ। ছাত্ৰ সমাজ হ'ব লাগিব জাতিৰ সেৱক, সাধক, শাসক আদি সকলো।

বায়ু প্ৰদূষণ

ছবিয়া খাতুন

দ্বাদশ শ্ৰেণী (বিজ্ঞান শাখা)

আৰম্ভণিঃ বায়ু পৰিৱেশৰ এটা গুৰুত্বপূৰ্ণ উপাদান। বায়ু নাইট্ৰজেন, অক্সিজেন, কাৰ্বন-ডাই-অক্সাইড আদি কৰি কেইবা বিধ গেছেৰে গঠিত। বায়ুত থকা এই গেছবোৰ সঠিক অনুপাতত থাকিলে বিশুদ্ধ বায়ু পোৱা যায়। কিন্তু প্ৰাকৃতিক বা মানৱ সৃষ্ট কাৰণত বায়ুৰ গেছ সমূহৰ ভাৰসাম্য বিনষ্ট হ'ব ধৰিছে আৰু ইয়াকে বায়ু প্ৰদূষণ হোৱা বুলি কোৱা হয়।

১ বায়ু প্ৰদূষণৰ কাৰণঃ

- ১ যান-বাহন, কল-কাৰখানাৰ পৰা ওলোৱা ধোৱাই বায়ু প্ৰদূষণ কৰে।
- ২ পেলনীয়া জাৱৰ-জোঁথৰৰ দমৰ পৰা ওলোৱা দুৰ্গন্ধও বায়ু প্ৰদূষণ কৰে।
- ৩ আনৱিক বিস্ফোৰণৰ ফলত বায়ু প্ৰদূষণ হয়।
- ৪ ক্ৰম বৰ্ধমানহাৰত হোৱা জীৱাশ্ম ইন্ধনৰ ব্যৱহাৰে বায়ু মণ্ডল প্ৰদূষিত কৰে।
- ৫ আগ্নেয় উদ্গীৰণ আৰু বনজুইৰ দৰে প্ৰাকৃতিক কাৰকৰ ফলতো বায়ু প্ৰদূষণ হয়।

বায়ু প্ৰদূষণৰ প্ৰভাৱঃ বায়ু প্ৰদূষনে মানৱ জাতিৰ ওপৰত বহুত বেয়া প্ৰভাৱ পেলাব ধৰিছে। বায়ু প্ৰদূষণৰ ফলত যক্ষ্মা, হাপানী, কেঞ্চাৰ আদিৰ দৰে বেমাৰ বোৰ হ'ব ধৰিছে। বায়ু প্ৰদূষণৰ আনএটা কু-প্ৰভাৱ হ'ল এচিড বৰষুণ যিয়ে বন-বননি ধ্বংস কৰাৰ লগতে খাল বিল আদিৰ প্ৰদূষণ কৰে।

বায়ু প্ৰদূষণ ৰোধৰ উপায়ঃ

১. যান-বাহনৰ ব্যৱহাৰ কম কৰিলে কিছু পৰিমাণে হ'লেও বায়ু প্ৰদূষণ ৰোধ কৰিব পাৰি।
 ২. উদ্যোগৰ পৰা ধোৱা ওলোৱা চিম্‌নিবোৰ বহু ওখকৈ সাজিও বায়ু প্ৰদূষণ ৰোধ কৰিব পাৰি। বায়ু প্ৰদূষণ ৰোধৰ আন এটা উপায় হ'ল বৃক্ষ ৰোপণ, কাৰণ গছৰ পাতে বায়ুত থকা ধূলিকণা ধৰি বায়ু নিৰ্মল কৰাৰ লগতে কাৰ্বন-ডাই-অক্সাইড গেছৰ পৰিমাণ হ্ৰাস কৰে।
 ৩. কয়লা, পেট্ৰল, ডিজেল, কেৰাচিন আদিৰ পৰিৱৰ্তে সৌৰ শক্তি, গৌৰৱ গেছ আদি ইন্ধন হিচাপে ব্যৱহাৰ কৰিও বায়ু প্ৰদূষণ ৰোধ কৰিব পাৰি।
 ৪. জাৱৰ-জোঁথৰ আদি য'তে-ত'তে নেপেলায় ডাষ্টবিনত পেলাব লাগে আৰু সেইবোৰ সদায় ঢাকি ৰখাৰ লগতে সঘনাই খালী কৰাৰ জৰিয়তে বায়ু প্ৰদূষণ ৰোধ কৰিব পাৰি।
- সামৰণিঃ বায়ু প্ৰদূষণ বৰ্তমান বিশ্বত এক ভয়ানক সমস্যা ৰূপে দেখা দিছে। জনসাধাৰণ সজাগ নহ'লে ইয়াক ৰোধ কৰা কেতিয়াও সম্ভৱ নহয়। গতিকে আহক আমি সকলোৱে বায়ু প্ৰদূষণ ৰোধ কৰিবলৈ সংকল্প বদ্ধ হওঁ আৰু যিমান পাৰো বৃক্ষৰোপণ কৰি বিশুদ্ধ নিৰ্মল বায়ু আহৰণ কৰোঁ।

পানী সংৰক্ষণ

ৰহিমা খাতুন
দ্বাদশ শ্ৰেণী (বিজ্ঞান শাখা)

পানী হৈছে এক নৱীকৰণযোগ্য সম্পদ যি পৃথিৱীৰ সকলো জীৱনৰ বাবে প্ৰয়োজনীয়। পানীত বাস কৰা, মানৱ শৰীৰ আৰু প্ৰাণীৰ প্ৰজাতিবোৰ বেছিভাগ পানীৰ দ্বাৰা গঠিত। স্বাস্থ্যক বজাই ৰখা, উষ্ণতা নিয়ন্ত্ৰণ কৰা, তেজত অক্সিজেন পৰিবহন কৰা আৰু গাঁঠিবোৰ তৈলাক্ত কৰাত পানী অত্যাৱশ্যকীয়। ই বিকাশ (যেনে উদ্ভিদৰ পুলি) আৰু প্ৰজননত আৰু (নিষিক্তকৰণত) সহায় কৰে।

পানী হৈছে প্ৰকৃতিৰ দ্বাৰা উৎপাদিত আটাইতকৈ গুৰুত্বপূৰ্ণ সম্পদ। হাইড্ৰ'লজিক চক্ৰ হৈছে এক প্ৰাকৃতিক প্ৰক্ৰিয়া যাৰ দ্বাৰা মহাসাগৰ, হ্ৰদ আৰু সোঁতৰ পৰা পানী বাষ্পীভূত হয়, বাষ্প হিচাপে বায়ুলৈ উঠি যায়, পৃথিৱীৰ পৃষ্ঠত শীতল আৰু বৰষুণ হয় য'ত ই নদীৰ হ্ৰদ বা মহাসাগৰত পৰিণত হয়। এইটো এটা চক্ৰ যি প্ৰতিদিনে ঘটিব পাৰে।

পানী হৈছে এক মূল্যবান সম্পদ, আপুনি য'তেই বাস নকৰক, মানুহকে ধৰি সকলো জীৱিত প্ৰাণীৰ বাবে পানী অত্যাৱশ্যকীয়। সেয়ে আমি পানী অপচয় কৰিব নালাগে। যদি আমি সোনকালে আমাৰ অভ্যাস সলনি নকৰোঁ, তেন্তে আমাৰ বা ভৱিষ্যত প্ৰজন্মৰ বাবে আৰু পৰিষ্কাৰ খোৱা পানী নাথাকিব পাৰে। যদি আমাৰ ব্যক্তিগত জীৱনৰ কথা কওঁ, পানী হৈছে আমাৰ অস্তিত্বৰ আধাৰ। আমি দৈনন্দিন জীয়াই থকাৰ বাবে পানীৰ প্ৰয়োজন। আমি গোটেই সপ্তাহৰ বাবে কোনো খাদ্য অৰিহনে থাকিবলৈ সক্ষম হ'ব পাৰোঁ কিন্তু পানী অৰিহনে আমি তিনিদিন জীয়াই নাথাকিম। তদুপৰি আমাৰ শৰীৰত নিজেই ৭০ শতাংশই পানী থাকে। ইয়াৰ ফলত আমাৰ শৰীৰে স্বাভাৱিকভাৱে কাম কৰাত সহায় কৰে। সেয়েহে পৰ্যাপ্ত পানীৰ অভাৱ বা দূষিত পানী খোৱাৰ ফলত মানুহৰ গুৰুতৰ স্বাস্থ্য সমস্যা হ'ব পাৰে।

ইয়াৰ উপৰিও, আমাৰ দৈনন্দিন কাৰ্যকলাপ পানী অৰিহনে অসম্পূৰ্ণ। আমি ৰাতিপুৱা উঠি আমাৰ খাদ্য, ব্ৰাছ কৰিবলৈ বা বন্ধাৰ কথাকে কওঁ, সকলোতে পানীৰ প্ৰয়োজন।

ইয়াৰ উপৰিও, বৃহৎ পৰিমাণত, উদ্যোগবোৰত যথেষ্ট পানী ব্যৱহাৰ হয়। তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ প্ৰক্ৰিয়াৰ প্ৰায় প্ৰতিটো পদক্ষেপৰ বাবে পানীৰ প্ৰয়োজন। আমি প্ৰতিদিনে ব্যৱহাৰ কৰা সামগ্ৰীৰ উৎপাদনৰ বাবে পানী অত্যাৱশ্যকীয়। জীৱিত জীৱৰ বাবে পানীৰ গুৰুত্ব পতংগৰ পৰা আটাইতকৈ ডাঙৰ জীৱলৈ পৃথিৱীৰ প্ৰতিটো জীৱিত বস্তুৰ বাবে পানী হৈছে অতি প্ৰয়োজনীয়। ই তেওঁলোকক তেওঁলোকৰ বিকাশৰ কাৰ্যকলাপ পৰিচালনাত সহায় কৰে। জীৱ-জন্তুৰ ক্ষেত্ৰত ই কেতিয়াবা প্ৰাকৃতিক প্ৰতিকাৰ হিচাপেও কাম কৰে। প্ৰাণীয়ে পানী অৰিহনে জীয়াই থাকিব নোৱাৰে। সেয়েহে আমি সকলোৱে পানীৰ সদ্ব্যৱহাৰ কৰিব লাগে। পানী কেতিয়াও অপচয় কৰিব নালাগে। আহক আমি সকলোৱে ইয়াৰ বিষয়ে সজগ হওঁ। পানী সংৰক্ষণ কৰাৰ বাবে বিভিন্ন ব্যৱস্থা হাতত লওঁ, পানী জীৱৰ প্ৰাণ।

INFOPEDIA

Volume- I
Issue- I

Chief Minister's Institutional Plantation Programme: On 15th August, 2022, in connection with the Chief Minister's Institutional Plantation Programme the college family organised a massive plantation programme in a befitting manner and all the teachers donated and planted saplings of various species to make the college campus greeny. The Principal of the college also donated some saplings from his end. It is also to be noted that the Chief Minister's Institutional Plantation Programme was started at Nabajyoti College campus from 18th July, 2022 and ended on 15th August, 2022 successfully.

Children Corner: It is a programme initiated by the Central Library of the College to encourage and inculcate reading habit among school students of the nearby locality. Under this programme every month a group of students from a nearby school accompanied by teachers are invited to visit the Central Library Nabajyoti College wherein they are introduced to the library and the plathora of book collection and their utility, usefulness, in the education system and how it is beneficial in their journey towards excellence. This programme had been started from 11th December 2021 and till date around 08 schools have already participated in it.

75th Year Independence Day of India 'Azadi Ka Amrit Mahotsav' Celebration, 2022: In connection with the observation of 'Azadi Ka Amrit Mahotsav' on completion of 75th Year Independence Day of India, Nabajyoti College, Kalgachia undertook various programme as per guidelines laid by Govt. of India as well as Govt. of Assam from 9th August, 2022 to 15th August, 2022 to make the programme fruitful. The programmes are as follows:

Special Assembly: A Special Assembly on the significance of Azadi Ka Amrit Mahotsav is held at Nabajyoti College, Kalgachia at 12 Noon on 9th August, 2022 at Hall No: 5 of the college, In the assembly teachers & students remained present as anticipated. Dr. Shahjahan Ali Ahmed, the Principal of the college gave his welcome speech and inaugurates the assembly. He requested all the teachers and students to hoist National flag from 13th August to 15th August, 2022 at their homes. The assembly was concluded with vote of thanks from the chair.

Parent Teachers Meet: On 10th August, 2022, a parent teacher meet was organized in the conference hall of the college at 11:30 A.M. In this context, he urged the Guardians to hoist flags at their homes from 13th August to 15th August, 2022 and keep close contact with the college now and then. Some teachers delivered lectures on the occasion of 'Azadi Ka Amrit Mahotsav' in the parent teacher meet.

Prabhat Pheri: On 11th August, 2022 as per guidelines laid by the Govt. of India and Govt. of Assam the college family organized a colorful Prabhat Pheri at 6:00 AM. under the guidance of Dr. Shahjahan Ali Ahmed, the Principal of the college. More than 500 hundred participants including teaching, non-teaching staff and students of the college attended in the Prabhat Pheri to make the programme a grand success.

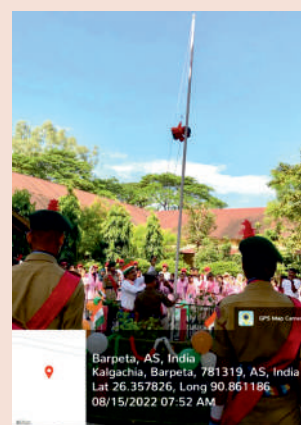

College Campus Cleaning: On 12th August, 2022 a cleaning programme was organized by the college, Prof. Md. Ramzan Ali inaugurated the programme and cleaned the college campus at 9:00 A.M. on the day. In the programme, the Principal, teachers, employees and students participated voluntarily.

National Flag Hoisting: On 13th and 14th August, 2022 the National flag was hoisted at the college campus by the Principal in presence of teachers, employees and students of the college.

On 15th August, 2022, Dr. Shahjahan Ali Ahmed, the Principal of the college hoisted the national flag in the college campus at 8:00 A.M. In the programme, the teachers, employees and students participated spontaneously. After hoisting the flag, the National Anthem was sung and the Principal delivered a lecture on the importance of Independence Day and 'Azadi Ka Amrit Mahotsav'.

Rashtriya Ekta Divas: Rashtriya ekta divas or National Unity Day was observed on the Birth Anniversary of Sardar Vallabhbhai Patel on 31st October, 2022. The programme was inaugurated by paying homage by Dr. Shahjahan Ali Ahmed, Principal and all the other stakeholders of the college. In extension of the programme a "Run for Unity" was taken by all faculties and students of the college. The programme was concluded with a

pledge as per the instruction of Govt. of India which was uttered by the Principal of the college.

Workshop on Poetry Recitation : A three days workshop on “Poetry Recitation” was organised by the Assamese Department of Nabajyoti College from 09th to 11th November, 2022 in the conference hall of the college. The Programme was inaugurated by the Principal of the college followed by discussion on practicality and applicability as well as many other aspects of recitation by the faculties of the department. The programme concluded with vote of thanks and distribution of certificates to the participants.

Children’s Day Celebration 2022: To commemorate the birthday of 1st Prime Minister of India Pandit Jawaharlal Nehru Nabajyoti College, Kalgachia celebrated Children's day on 14th November, 2022. Dr. Shahjahan Ali Ahmed, Principal of Nabajyoti College paid homage to the great leader in the morning. It was followed by a lecture series organized by the college. There was a drawing competition organized by the college in collaboration with Makbul Fida Art Academy, Kalgachia. The ceremonial distribution of prizes was done by Rausanara Akhtar, Vice Principal of Nabajyoti College.

Certificate Course in Computer Application - (CCCA-2022) : Two months long certificate course in Computer Application has been offered by Department of Mathematics among the student of the college starting from 14th November. The Certificate will be distributed among all the enrolled students after completion of the course.

Teaching Exchange Programme: A teaching exchange programme was organized with the initiative of department of Assamese, Nabajyoti College and in collaboration with Rajib Gandhi Memorial College, Lengtichinga on 15th November, 2022. The programme was presided over by Mr. Ayub Khan, HoD, Department of Assamese, Rajib Gandhi Memorial College. All the faculties of Assamese department as well as students of both the colleges were present in the above programme. A MOU was signed by both the HoDs of

Assamese department Sayeda Hamida Khatun and Mr. Ayub Khan for three years.

Extempore Speech Competition Programme: An Extempore Speech Competition was held among the students of the department of Political Science in Conference hall, Nabajyoti College, Kalgachia, Organised by “Political Science Forum” Nabajyoti College, Kalgachia on 16th November, 2022. In this programme more than 35 student’s were present & participated actively. The programme was inaugurated by the valuable speech of Roushanara Akhter, HoD, Dept. of Political Science and the entire programme is called out by Dr. Fakhrul Ahmed, the co-ordinator of the political science forum.

"The Celebration of Veer Lachit Diwas" on 400th Birth Anniversary of Veer Lachit Bar Phukan in Nabajyoti College, Kalgachia: On 24th November, 2022,

Nabajyoti College, Kalgachia, celebrated 'Veer Lachit Diwas' in connection with the 400th birth anniversary of Bir Lachit Barphukan with great enthusiasm. The celebration was inaugurated by Dr. Shahjahan Ali Ahmed, Principal, Nabajyoti College, Kalgachia.

The college undertook various programs and competitions on the college premises as well as the outside campus as per the guidelines laid by the Govt. of Assam. The college observed a week long programme from 18th to 24th November 2022 to make the celebration fruitful.

The celebration was initiated with the Programme of Band Display organized by

the Office of Superintendent of Police at the playground of Barpeta Municipal Board where the NCC group of Nabajyoti College participated with other Schools and Colleges. In extension of the celebration various competitions like - Essay Writing Competition, Drawing Competition, Quiz Competitions were held in the campus and students of Nabajyoti College also represented at the District Level Quiz Competition organized by Barpeta District Administration.

Extempore Speech Competition, Poem Recitation

Competition and Music Competition were observed in the college premises. Along with the above-mentioned competitions various programmes such as Tree Plantation and Blood Donation Camps were organized in the college campus in collaboration with Fakharuddin Ali Ahmed Medical College and Hospital.

On the final day of celebration, speeches on the Life and contribution of Veer Lachit Barphukan were delivered

by few faculty members followed by the Prize and Certificate Distribution. The celebration on Veer Lachit Diwas has been concluded with the closing statements by the Principal, Dr. Shahjan Ali Ahmed and vote of thanks delivered by the Vice-Principal, Prof. Rausanara Akhtar.

National Communal Harmony campaign week and Flag Day: National Communal Harmony Campaign week was observed in befitting manner at Nabajyoti College, Kalgachia from 19th to 25th November, 2022. As per the instruction of Govt. of India, a rally was organised to collect funds for children in destitute. The rally was huge success with massive participation of students and faculty members. Slogans to spread the messages of harmony were uttered by the students throughout the rally along with a banner displayed in front.

Induction programme of KKHSOU: An induction programme for the newly admitted learners of KKHSOU was held in 30th November, 2022 on the premises of Nabajyoti College. The programme was initiated and inaugurated by the Chairperson of KKHSOU, Study Centre, NJC cum Principal, Nabajyoti College. Mr. Muslim Uddin Ahmed, retired senior teacher, DIET, Barpeta was the resource person of the programme.

Installation of Sanitary Napkin Disposal Machine: In an effort to encourage women hygiene under the initiative of “PRAYASH” Cell a sanitary napkin disposal machine was installed at girls common room of the College on 30th November, 2022. Dr. Shahjahana Ali Ahmed, Principal of Nabajyoti College was the inaugurator of the programme.

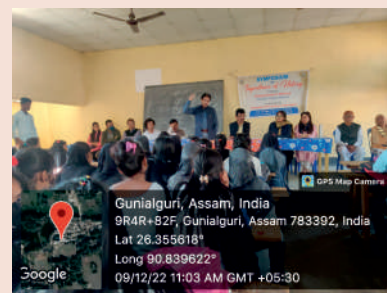

Extension Teaching Programme: An extension teaching programme was organised by the Department of Political Science, Nabajyoti College, Kalgachia in collaboration with Abbas Ali Choudhory Memorial Higher Secondary School, Khudrakuchi on 05th December, 2022 in the Premises of the said school. The faculties of the Department of Political Science participated in the program. There was an introductory programme, which was taken by Prof. Roushanara Akhter, HoD, Political Science and Dr. Fakhrul Alom. Asstt. Prof. of the Department.

Symposium Programme: In accordance with the Memorandum of Understanding (MoU) between the Department of History, Nabajyoti College, Kalgachia, and

Gunialguri H. S School, Gunialguri, Barpeta signed on 6th December 2022, a symposium was organized by the Department of History, Nabajyoti College, Kalgachia in collaboration with Gunialguri HS School on 9th December 2022. As part of the symposium, speeches were delivered by four faculties from the Department of History, Nabajyoti College, Kalgachia. The speakers being.

Awareness Programme on Mathematics Phobia:

Dept. of Mathematics Organized a Awareness Programme on Mathematics Phobia on 7th December, 2022 at KK Pathak H.S. School. The programme started at 11.00 AM with the brief introduction given by Momtuz Begum, the Principal of the School. Aims and objectives of the programme was given by Dr. M. Rahman, HoD, Mathematics, Nabajyoti College. Prof. A. Halim Ahmed, the resource person of the programme discussed various issues related to the mathematics phobia among the students. The conclusion lecture was given by the HoD Math. Nabajyoti College the Programme ended with vote of thanks from the principal of the school.

Student Career Counselling and Moral Education Programme: A Programme on Student Career Counselling and Moral Education was jointly organized by the department of Arabic & Philosophy of Nabajyoti College, Kalgachia on 07th December, 2022 in the Conference Hall of the College at 11.00 A.M. This Programme was presided over by Azizur Rahman Dewan, Associate professor & HoD, Arabic. Honourable Principal of the college inaugurated this program with his valuable speech. The programme was followed by thought provoking speeches by other faculty members of the department of Arabic & Philosophy who delved into different aspects of career counseling and moral education asserting its importance which made the session a much fruitful and engaging one.

Extension Teaching Programme : An extension teaching programme was organised by the Department of Arabic, Nabajyoti College, Kalgachia in collaboration with Gunialguri Higher Secondary School, Gunialguri on 08/12/22 at 11.30 a.m in the said school's classroom. All the faculty members from the department of Arabic, Nabajyoti College actively participated in the programme. The introductory lecture was delivered by prof. Azizur Rahman Dewan, HoD, Arabic, Nabajyoti College. Around 90 numbers of students from H.S. 1st & 2nd year classes were present in the class. At last Vice-Principal Jamal Uddin concluded the program with vote of thanks.

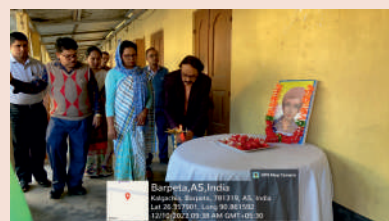
Extension Teaching Programme: An extension teaching programme was conducted by the Department of English, Nabajyoti College, Kalgachia Collaboration on 8th Dec, 2022 with Gunialguri H.S. School, Gunialguri.

Extension Teaching Programme: An Extension Teaching Programme was organized by the Department of Philosophy, Nabajyoti College, Kalgachia, in collaboration with K.K. Pathak Higher Secondary School, Kalgachia on 9th Dec/2022 at 11:00 am in the said School's class room. All the faculty members from the deptt. of Philosophy, Nabajyoti College, Kalgachia were present in the Program. Principal of K.K. Pathak H.S. School inaugurated this programme. Abdul Wahab Sarkar, HoD. Philosophy, Nabajyoti College, Kalgachia explained the importance of logical thinking.

Observation of Martyr's Day: Martyr's Day was observed at Nabajyoti College, Kalgachia on 10th December, 2022 to honour the memory of the first Martyr of the Assam Agitation, Khargeswar Talukdar.

Bharatiya Bhasha Divas: The department of English & Assamese of Nabajyoti College, Kalgachia celebrated the Bharatiya Bhasha Divas to create 'Language Harmony' & develop a conducive environment for learning Indian languages on 11th December, 2022.

Adoption of School: Nabajyoti College, Kalgachia has adopted 879 No. Nararbhita Sontoshpur L.P. School, Bongaigaon on 12th December, 2022 and has made the school as part of itself. A Memorandum of Understanding has signed between the school and Nabajyoti College. Nabajyoti College will take the social responsibility for the school children and it's neighboring schools and would encourage the students for acquiring knowledge and information outside the classroom. The students will get access to the college and the college authority will arrange occasional small programmes for the children in the college campus.

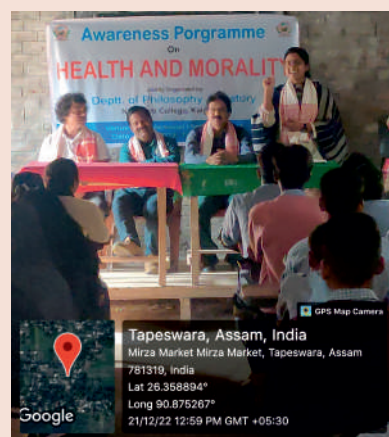
Extension Teaching Programme: An Extension Teaching Programme was organised by the Department of Assamese, Nabajyoti College, Kalgachia with KK Pathak Higher

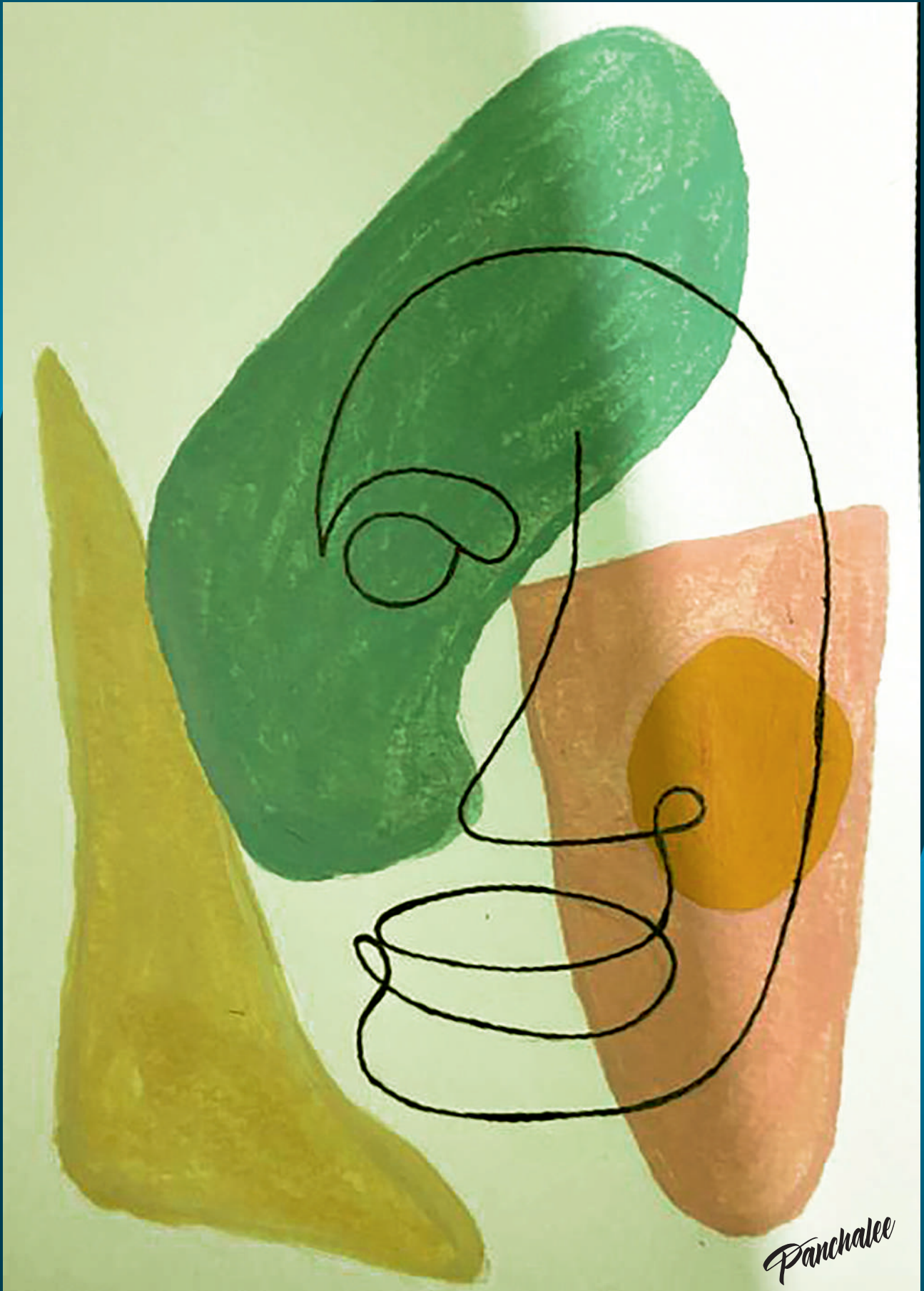
Secondary School on 13/12/2022 in said school's class room. The programme was presided over by the vice-principal of the school Mr. Shahidul Islam. All the Faculties of the Department Actively participated in the said programme.

Awareness Programme: An awareness programme was jointly conducted by the Department of Chemistry and Department of Political Science, Nabajyoti College, Kalgachia on Disaster Management, Environment and Biodiversity in collaboration with Charcharia M.E. Madrassa, Charcharia on 13th Dec, 2022

Awareness Programme on Health And Morality: As part of the outreach exercise by the Nabajyoti College (NJC), an awareness programme on health and morality was organized by Dept. of History and Dept. of Philosophy in collaboration with the K.I.K Memorial High School, Kalgachia. The theme of the programme was the implications of morality on the health of an individual. Health being the most fundamental aspect of human life, it was chosen as the area of discussion. During the deliberation, the speakers shed light on issues like health and hygiene, time management, morality, discipline etc.

Panchalee